

CENACLUL STUDENTEȘC

Ideea de cenacul — în sensul unei grupări literare aflate sub semnul unei îndrumări critice consolidate filozofic și estetic — are, la noi, mai vechi tradiții cărora le datorăm apariția gustului critic, pedeghizarea unor critici estetice cu timpul structurate într-un sistem coerent. Funcțional, cenacul reuneste autori înrușiți prin anume caracteristici comune, fiind mai puțin — sau deloc — un laborator de creație — cum, în general, se crede — și mai mult un spațiu în care se configurează, foarte adesea, profilul unei generații literare, cel puțin în trăsăturile generale pe care noțiunea le presupune.

Se cuvine însă să distingem între ceea ce ar însemna un cenacul, la modul ideal vorbind, și ce înseamnă un cenacul, la modul real de existență. La modul ideal un cenacul literar — și ne oprim numai la cenacul literar studentesc pe care-l alegem ca obiect de discuție din considerente multiple — ar trebui să fie un sistem precis structurat, având o anumită coerență interioară și urmind unui scop delimitat de un univers problematic distinct. Lucrările unei astfel de cenacului ar consta în lecturi și discuții critice care să preziceze — evitând riscul accidentului impresionist — valoarea — cînd e cazul — opereii supuse discu-

fiei. Dar comentariul critic presupune o pregătire mai mult decât generală a protagoniștilor, presupune familiaritate cu anumite noțiuni estetice, filozofice și literare, presupune simț critic, aceasta cu atât mai mult cu cât este vorba despre o ordine în care valoarea nu se stabilește prin raportare la un e-talon.

În nici un caz cenacul nu trebuie considerat o recreație în sine, o modalitate de evadare în grațiu, un pretext pentru discuții mai mult sau puțin fără obiect, ascunzînd, ca o vegetație superficială, goluri de teren. Se întâmplă adesea ca fenomene nesemnificative să fie convertite în valori din cauza insuficienței pregătirii a protagoniștilor, insuficiență cu atât mai paradoxală, atunci cînd este vorba despre o categorie socială a cărei condiție este cunoașterea. Nu o dată se întâmplă ca, într-un cenacul literar studentesc, superficialități decorative, fulgurante și policrome — uneori decantate cu rafinament și nonșalanță lingvistică acoperind surzate de sentiment avînd corespondență real în ne-ființă — să fie trecute — și chiar acceptate — drept valori autentice. Este o pervertire ce alterează nu numai valoarea în sine, ducînd la confuzii axiologice, ci și ideea de cenacul care, cu voie sau fără, este transformat într-un spațiu grevat de impostură. Și asta deoarece „ce-zeră”, în sensul său al cuvîntului, este substituită discuției critice iar accidentul impresionist prețidează din locul destinului spiritului critic cultivat.

Ideea de cenacul nu are decît de suferit atunci cînd se crede — și, în general, aceasta este opinia acritică — că cenacul este o etapă — un fel de treaptă de inițiere — în drumul spre

SILVIU ANGELESCU
membru
în biroul Consiliului A. S.
al Centrului Universitar
București

(Continuare în pag. a V-a)

DEMARAJUL CHIMIȘTILOR TÎRGUMUREȘENI

Confirmînd demarajul bun din acest an, chimiștii combinatei de îngrășăminte azotoase din Tg. Mureș obțin noi succese în realizarea ritmică a sarcinilor de plan. În primele două decade ale lunii s-a înregistrat un spor zilnic de producție de circa 70 tone azotat de amoniu. Chimiștii țirgumureșeni au dat astfel economiei naționale, în această perioadă, peste prevederile de plan, 500 tone amoniac, 1.500 tone azotat de amoniu, precum și însemnate cantități de oxigen comprimat.

ÎN CONSTRUCȚIE

Fabricii de nutrețuri

La întreprinderea agricolă de stat Tomești, județul Iași, a început construcția unei fabrici de nutrețuri combinate cu o capacitate anuală de 120.000 tone. Pregătiri pentru ridicarea unor construcții asemănătoare au început și la întreprinderile agricole de stat Poarta Albă, județul Constanța, și Verești, județul Suceava. Cu noile construcții, realizate cu utilaje produse în țară, nu-

mărul fabricilor de nutrețuri combinate din unitățile agricole de stat crește la 27, iar capacitatea lor de producție anuală cu 360.000 tone. Specialiștii din departamentul I.A.S. lucrează în prezent la un studiu în vederea înființării unei centrale industriale de nutrețuri combinate care va îngloba rețeaua de fabrici existente și cea de stații de deshidratare a furajelor verzi.

TÎNĂRUL CONTEMPORAN

actualul și viitorul „homo industrialis”

CINE PREDĂ DISCIPLINA „DISCIPLINEI MUNCII”?

Asistăm la o dezbateră despre disciplina în producție a tinerilor din secția prelucrării mecanice de la Uzinele mecanice Timișoara. Secția ai cărei muncitori sînt în proporție de 65 la sută sub 25 de ani. Rețin câteva cifre: în 1969 s-au totalizat 6.888 de ore absențe nemotivate, timp în care se puteau executa 10 moto-incărcătoare sau partea mecanică a 6 poduri de 12,5 metri. Secția și-a îndeplinit planul, consumînd însă din timpul liber al muncitorilor 30.000 ore de muncă suplimentară.

Epocile au subliniat pe parcursul secolelor tipologii distincte, conform dezvoltării socio-economice; a existat un homo sapiens, un homo faber, un homo universalis. Sociologii contemporani descoperă în realitate, întredătat de un intens spirit tehnic, pe homo industrialis, adică omul care își înscrie existența pe coordonatele unei dezvoltări fără precedent a industriei de mari proporții, devenită lege de bază a dezvoltării și intrată nu numai în peisajul social, ci și în climatul nostru spiritual de fiecare zi. Se spune că acest homo industrialis este omul secolului XX. Indiferent că el este literat, filozof, inginer sau agricultor. El trăiește, respiră, crează în atmosfera zborurilor cosmice, a mașinilor electronice și a giganților industriali. Își adaptează modul de a gândi, de a simți unui tip care consumă pantagruelic tehnica.

Am învățat din cărțile de istorie că pînă acum trei decenii țara noastră era „eminamente agricolă”; stim de asemenea că acum rivalizăm, din punct de vedere industrial, cu multe țări cu tradiție tehnică din Europa, că puterea noastră economică înseamnă mari combinate industriale, hidrocentrale, uzine cu faimă internațională. Am creat într-un timp, pe care istoria îl va socoti o minune, climatul propriu pentru acest homo industrialis al secolului. Dar acest om s-a plămădit și se plămădește mai greu, mai lent, cu riscul acelor pierderi amintite în dezbateră de la Uzinele mecanice, pierderi de timp, de energie, de forță umană, de bani.

GALINA BĂDULESCU

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN PAG. A 4-A:

PREZENȚE FĂRĂ CATALOG

SEMNALIZEAZĂ TRIMESTRUL I!
PE RECEPȚIE — ELEVII!

(Echipa „Științei tineretului” la Liceul

„Gh. Lazăr” din București)

Faptul

În pagina de titlu a cărții sale, prietenul pe care îl văd mult mai puțin decît îl stim din scris — în paravăz aceleiași gravități necerute și a aceleiași grațuități”. Cuvinte care m-au electrizat prin exactitatea lor. Ele definesc infinitesimal un anumit gen de prietenie, genul de răsădini, din cite imi dau seama, într-un mediu frenetic și nu arareori formalizat ca acela al secolului vitezi.

Avem, bineînțeles, prieteni cu care ne întîlnim mai des, prieteni totodată de intimitate și veselie, de necaz și expansivitate, prieteni a căror definiție nu mai ridică nici o problemă, prieteni cu care ne înversunăm să ne împărțim și să ne potrivim gîndurile. Dar nu sînt singurii. Fe-

IMPOSIBILA GRATUITATE

brilitatea relațiilor noastre reciproce, înțuca cu care ne întîlnim și ne confruntăm consumăm automat sporurile, crează un fel de circuit închis, de felul aceluia existent între nori și ocean, între temperatura fierii și a verii. Aparc, fără să ne dăm seama, inefabila necesitate de a ști că nu se termină totul în acest cerc și că în largul univers care ne însoțește există alții și alți prieteni potențiali a căror apropiere ne-ar da puncte de sprijin suficiente pentru a merge mai departe și pentru a ne depăși. „Gratuitatea necerută” și „imposibilitatea grațuitatei” rezidă tocmai din acest subtil echilibru, numai în aparență exterior nouă, din nobilitatea sentimentelor cu care vrem să ne stîm înconjurări, din frumusețea oamenilor pe care îi stimăm de

RÔMULUS RUSAN

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN PAG. A 2-A: ACTUALITATEA PENTRU TINERET

- CONSTRUCȚIILE UNIVERSITARE ALE ANULUI 1970.
- REFLEX: TICA...
- CADRAN ȘTIINȚIFIC: DE CE N.A.S.A. ÎȘI REDUCE PERSONALUL.
- PENTRU A CINCEA OARĂ CONSECUTIV LA „METROPOLITAN” I
- VITRINA B.T.T.

Știința tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, NR. 6432 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 21 IANUARIE 1970

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN ORAȘUL OLTENIȚA

Marți, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, împreună cu tovarășii Ilie Verdeț, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Marinescu, membru al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Gheorghe Necula, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Ilfov al P.C.R., a făcut o vizită de lucru în orașul și portul Oltenița. Populația orașului Oltenița, muncitorii, inginerii și tehnicienii întreprinderilor vizitate au făcut tovarășului Nicolae Ceaușescu, celorlalți oaspeți, o călduroasă primire, exprimîndu-și hotărîrea de a depune toate eforturile, alături de toți cetățenii patriei, pentru traducerea în viață a marilor sarcini trasate de Congresul al X-lea al partidului. Mobilizați de spiritul de înaltă exigență al plenarei din decembrie 1969 a C.C. al P.C.R., oamenii muncii din Oltenița au înfățișat realizările lor, ca și planurile pentru ultimul an al cincinalului; ei s-au referit, de asemenea, la perspectivele pe care viitorul cincinal le deschide orașului Oltenița, au informat despre pregătirile pe care le fac pentru asigurarea condițiilor necesare realizării hotărîrilor Congresului al X-lea al partidului.

Vizita secretarului general al partidului, a celorlalți conducători de partid și de stat a prilejuit o vibrantă manifestație de atașament față de partid, de politica sa marxist-leninistă, politică îndreptată spre creșterea bunăstării materiale și spirituale a poporului român, față de conducătorul iubit al poporului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu este salutat cu dragoste și căldură de tinerii muncitori ai Filaturii de fire din fibre chimice și bumbac

Oltenița, oraș în plină dezvoltare, conectat la ritmul înalt al industrializării și urbanizării, își prezintă cartea de vizită încă de la intrare. La poarta de nord — un important obiectiv al actualului cincinal — Filatura de fire din fibre chimice și bumbac — cea mai mare filatură din țară și una dintre cele mai mari din Europa. La sud, pe malul Dunării — șantierul naval, care cunoaște în ultimii ani o viguroasă dezvoltare. Între aceste două mari unități, pitoreasca așezare dunăreană se dezvoltă pe coordonatele industrializării.

La intrarea în oraș, în fața filaturii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat sînt înfîmînați de un mare număr de oameni ai muncii din Oltenița, de textiliști și constructori. Primul secretar al Comitetului orașenesc-Oltenița al P.C.R., Nicolae Iosin, primarul orașului, salută în nume-

le locuitorilor Olteniței pe secretarul general al partidului. Oferindu-i tovarășului Ceaușescu, în semn de bun venit, un buchet de flori, tînăra muncitoare Steliana Costache exprimă hotărîrea întregului colectiv al întreprinderii de a îndeplini și depăși sarcinile încredințate de partid celor ce muncesc în această modernă întreprindere din orașul Oltenița.

La invitația tovarășului Ion Crăciun, ministrul industriei ușoare, conducătorii de partid și de stat vizitează filatura.

La intrarea în secția de fire pieptănate din bumbac, prima secție dată în funcțiune, în fața unei machete, gazdele prezintă secretarului general al partidului ansamblul general al acestei unități industriale; în stadiul final, ea va avea o capacitate anuală de 7.400 tone fire de bumbac și sintetic.

În iulie 1967, cînd tovarășul Ceaușescu a mai vizitat acest

oraș, lucrările de construcție abia începuseră. Astăzi, după numai doi ani și jumătate, planurile de atunci se înfățișează aievea. Anul acesta, încă în primul semestru, urmează să mai intre în funcțiune filatura de fire în amestec teron și bumbac, filatura de fire din celofibră și o modernă secție de finisaj mecanic de mare capacitate.

Secretarul general al partidului a apreciat soluțiile constructive propuse de proiectanți, care în urma unei reconsiderări a proiectului inițial, au redus volumul de investiții de la 510 la 433 milioane lei.

Directorul general al Combinatului de bumbac nr. 2 — București, ing. Maria Flucă, și directorul întreprinderii, ing. Constantin Pandeale, in-

formează că filatura este dotată cu utilaje românești în proporție de 80 la sută și că randamentul lor corespunde nivelului actual al tehnicii mondiale. Filatura va produce anul acesta 6.200 tone fire, pentru ca în 1971 să atingă parametrii proiectați. Aici se vor produce, pentru prima dată în țară, fire extrafine, mult solicitate de industria bunurilor de consum.

Se vizitează secția de fire pieptănate din bumbac, intrată în funcțiune cu capacitatea proiectată de 3.600 tone anual. Rînduite într-un flux tehnologic continuu, utilajele, purtînd mărcile uzinelor „Unirea” din Cluj și ale altor întreprinderi producătoare de mașini pentru industria ușoară din țara noastră, se remarcă printr-un randament supe-

rior, alfit din punct de vedere cantitativ, cit și calitativ.

Trecînd printre liniile tehnologice complet automatizate, secretarul general al partidului se interesează de calitatea produselor obținute, de condițiile de muncă, de nivelul de calificare a lucrătorilor, proveniți în cea mai mare parte dintre locuitorii Olteniței și ai comnelor din împrejurimi.

Se vizitează în continuare o altă secție de bază a întreprinderii — filatura de fire în amestec teron și bumbac, intrată de curînd în probe tehnologice. Oaspeții sînt informări că monitorii și textiliștii își unesc eforturile pentru a pune în funcțiune și această secție într-un viitor apropiat, recuperînd rîmînerea în urmă datorată livrării cu întîrziere a unor utilaje, în scopul îndeplinirii în întregime a sarcinilor de plan prevăzute pe întregul an.

Prețutîndeni, în secțiile vizitate, tovarășul Nicolae Ceaușescu este salutat cu dragoste și căldură de tînărul colectiv al acestei moderne unități a industriei noastre ușoare. La despărțire, în uralele celor prezenți, secretarul general al partidului le urează succese tot mai mari în îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

După acest prim contact cu Oltenița industrială, conducătorii de partid și de stat se îndreaptă spre cealaltă unitate — Șantierul naval. Străbătînd străzile orașului, tovarășul Ceaușescu și ceilalți oaspeți sînt salutați cu entuziasm de locuitorii bătrînului oraș dunărean, intrat azi în rîndul centrelor muncitorești.

Din mulțime se scandează urări de bun venit, se ovăționează pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul său general. Este o puternică manifestație de adeziune față de politica partidului de construcție a socialismului în patria noastră, o expresie a hotărîrii tuturor de a-și spori eforturile pentru realizarea acestei politici ce corespunde intereselor supreme ale întregului nostru popor.

Șantierul naval și-a întîmpinat oaspeții dragi, după tradiție, înălțînd marele pavonaz marinăresc.

În amiaza de ianuarie, pe fundalul fluviului se profilează siluetele zvelte ale navelor ce sînt făurite pe schelele

Nava „Muntenia” a găzduit în cursa sa inaugurată pe conducătorii de partid și de stat

(Continuare în pag. a III-a)

CONSTRUCȚIILE UNIVERSITARE

ALE ANULUI 1970

Ni le prezintă ing. GEORGE ZAROJANU, director în Ministerul Învățământului

La acest capitol o creștere substanțială. — La Brașov, au început anul trecut lucrările pentru construcția Facultății de mecanică. Am dori câteva amănunte...

de beneficiar și măsurile luate de constructor — Trustul județean de construcții — ne îndreptățesc să credem că pînă la sfîrșitul anului...

— Situația actuală de pe șantierele universitare oferă garanții pentru a putea susține că vor fi respectate termenii de punere în folosință...

— Sînt asigurate condiții ca șantierele de cămine studențești din Cluj, Timisoara, Tg. Mures, Constanța și Oradea să realizeze capacitățile prevăzute...

— La ce stadiu vor ajunge lucrările pe șantierele Institutului de petrol din Ploiești? — Pentru investiția aceasta, reprezentînd 20 milioane lei și o suprafață de 10.300 mp...

— Pentru investiția aceasta, reprezentînd 20 milioane lei și o suprafață de 10.300 mp, se urmărește ca la sfîrșitul anului, tînd seama și de succesele din 1969...

pentru a pune în folosință, conform planului, aripa centrală a Universității București, pentru a termina extinderea de la Academia de Studii Economice și cele 2 noi cămine din complexul Institutului agronomic...

LA IAȘI Săptămîna cîntecului patriotic

La Casa de cultură, căminele culturale și în școlile din municipiul și județul Iași are loc în aceste zile sărbătorirea cîntecului patriotic...

VITRINA B. T. T.

La startul turistic al acestui an s-a prezentat decemdată un singur „concurant” — Comitetul județean Alba al U.T.C., al cărui acțiunii, prevăzute pentru această săptămîna, constituie un debut promitător...

Pentru a cincea oară, consecutiv, la „Metropolitan“!

Cu ELENA CERNEI înaintea unor noi turnee

Prezentă marcantă pe marile scene lirice, apreciată de critica muzicală ca una dintre cele mai mari voci ale lumii, Elena Cernei își continuă, în fiecare săptămîna, seria succelurilor...

— Două le bănuiesc: Marea sală a Kremlinului și „Liceo” din Barcelona. Exact în plus mă gîndesc la Concertul de gală (anual), organizat de „Lübeckischer Nachrichten” din Hamburg...

— Lucru de a fi, firesc, știind că este vorba de o gală a „vedetelor anului”. De asemenea, vreau să amintesc stagiunile de la Metropolitan.

— A cincea stagiune consecutiv! Intr-adevăr o performanță pe care puțini soliști o pot realiza. Dacă vreți să ne spuneți mai null despre spectacolele de la Moscova și Barcelona...

— Pentru prima dată de la deschiderea lui „Liceo” din Barcelona, după Scala, al doilea temă muzical al Europei, își începe stagiunea cu „Carmen” Invitarea unui artist român

CARNET TEATRAL

ISTORIA ȘI DRAMA UNUI EȘEC INEVITABIL !

„DANSUL SERGENTULUI MUSGRAVE”

în regia lui RADU PENCIULESCU la Teatrul de Stat din Tg. Mureș

de ANDREI BĂLEANU

Acordînd recent premiul de regie lui Radu Penciulescu pentru „Dansul sergentului Musgrave”, de John Arden la Teatrul de stat din Tirgu Mures, revista „Teatrul” incununează nu numai unul din evenimentele scenice remarcabile ale anului 1969...

— Pe care nu-l poți înțelege fără a te gîndi la marea interes pe care au ajuns să-l suscite reprezentanții României la orice punct al globului...

— Pe care nu-l poți înțelege fără a te gîndi la marea interes pe care au ajuns să-l suscite reprezentanții României la orice punct al globului...

— Pe care nu-l poți înțelege fără a te gîndi la marea interes pe care au ajuns să-l suscite reprezentanții României la orice punct al globului...

— Pe care nu-l poți înțelege fără a te gîndi la marea interes pe care au ajuns să-l suscite reprezentanții României la orice punct al globului...

— Pe care nu-l poți înțelege fără a te gîndi la marea interes pe care au ajuns să-l suscite reprezentanții României la orice punct al globului...

RADU F. ALEXANDRU

CADRAN ȘTIINȚIFIC DE CE N. A. S. A. ÎȘI REDUCE PERSONALUL

REFLEX ȚICĂ... cel de-o șchioapă, despre care v-am mai vorbit, îmi iese-n cale toată ziua-bună ziua și unde cu gîndul nu gîndesc...

Pentru a cincea oară, consecutiv, la „Metropolitan“! Cu ELENA CERNEI înaintea unor noi turnee

DE SEZON

Aici, la Reghin, țarna coexistă cu vîra în producția Combinatului de prelucrare a lemnului...

chitara electronică semiaustică. De asemenea, două prototipuri de bănci de agrement și canoe de performanță concepute pe bază de fibre de sticlă...

C. POGĂCEANU

INTOTDEAUNA PE FAZĂ! MEREU ÎN MIJLOCUL ACȚIUNII, CU UN TELEVIZOR MIRAJ 2

URMĂRIȚI PE MICUL ECRAN DE LA 13 FEBRUARIE A. C. TRANSMISIILE TELEVIZATE ALE MECIURILOR DIN CADRUL CAMPIONATULUI MONDIAL DE HOCHET PE GHEAȚĂ...

BAIETII IN HAINE DE PIELE: rulează la Miorița (orele 9,15; 11; 13,30; 15,15; 17,30; 20).

ORAȘUL VISURILOR: rulează la Lumina (orele 9-15,45 în continuare).

URMĂRIREA: rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30).

RECONȘTIȚUREA: rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45).

VIATA DIFICILA: rulează la Central (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

PENTRU TIMPUL D. V. LIBER 2. Teatrul „Tănderică” (Calea Victoriei): MIU COBIUL — ora 17; Teatrul „C. Tănase” (Sala Săvoș): VARIETAȚII — ora 19,30; Teatrul de Comedie: MANDRĂGORA — premieră...

VIZITA TOVARAȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU în orașul Oltenița

(Urmare din pag. 1)

Olteniței. La dana de armare, la cea de montare sau la cea de lansare se zăresc în diferite faze de construcție motonave de 5000 tone, nave pentru pasageri și numeroase ambarcațiuni tehnice. Intre acestea, la pontonul de acostare, se află, gata să plece în cursă, cea mai recentă creație a constructorilor de nave din Oltenița, nava de pasageri „Muntenia”.

„S.N.O.” — Șantierul naval din Oltenița este o firmă cu notorietate și apreciată nu numai de beneficiarii interni, dar și în alte țări cărora România le livrează în mod curent diferite tipuri de nave. De la un an la altul, șantierul a cunoscut suflul unei evoluții continue. În acest fel, s-a trecut la construcția unor vase fluviale de mare tonaj. În ultimii 20 de ani, la Oltenița s-au construit aproape 700 de vase — o adevărată flotă — cuprinzând o gamă de aproape 70 de tipuri. Pe lângă numeroase motonave de 2000 și 5000 de tone, aici s-au construit și cunoscutele vase de pasageri „Oltenița” și „Carpați”, precum și vasele „Viteazul” și „Voinicul”, care îndeplinesc și serviciul „salvamar” pentru vapoare. Tot de la Oltenița au pornit în ultimii ani „pasageretele” de agrement „Lucașfăruș” și „Steluța”, dragele „Sulina” și „Constanța” de 400 mc pe oră, în palmaresul cărora se înscriu lucrările de largire și modernizare a portului Constanța și amenajările de la Portile de Fier. Printre creațiile constructorilor navali de aici se numără, de asemenea, vase sanitare autopropulsate, macarale plutitoare, fabrici de gheață plutitoare, stații plutitoare pentru irigații, bacuri și altele.

La portile șantierului, conducătorii de partid și de stat sînt împintâcați de mii de constructori care îi aclamă puternic. Lăsînd lucrul pentru câteva minute, ei fac o entuziasmată primire tovarășului Nicolae Ceaușescu. Se scandează: „P.C.R. — Ceaușescu” „Ceaușescu”.

Oaspeții sînt salutați la sosire de Ion Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Pavel Ștefan, ministrul transporturilor, Panait Melisaratos, director general al Centralei industriale pentru construcții navale, de membrii colectivului de conducere al șantierelor.

Trecînd printr-un adevărat coluar viu, oaspeții ajung pe malul fluviului, unde noile vase, în curs de montaj, oglindesc preocupările actuale ale constructorilor navali din Oltenița. Cea mai nouă realizare a constructorilor navali din Oltenița, „pasagerul” de 300 de locuri, „Muntenia”, a primit recent botul apei și este

gata pentru a fi dat în exploatare. El face parte dintr-o serie de cinci vase de acest fel, ce se vor construi aici pînă la finele anului 1971.

Directorul șantierului, ing. Ion Cristea, invită pe secretarul general al partidului și pe ceilalți conducători de partid și de stat să se imbarce pentru cursa inaugurală a acestei nave. Pe ponton, comandantul navei, Eugen Negoită, prezintă raportul.

Dotată cu aparate și instalații de înaltă tehnicitate „Muntenia” se situează printre vasele moderne din această clasă. Motoarele sînt construite de uzina bucureșteană „23 August”. Este evidentă capacitatea industriei noastre de a dota ambarcațiunile fluviale cu motoare de fabricație proprie, cu aparatul și instalațiile necesare.

După o manevră, nava „Muntenia” se desprinde de țarm și tăind apele Dunării porneste într-o scurtă călătorie în amonte fluviului. Conducătorii de partid și de stat examinează cu atenție tehnicile ale navei, gradul ei de confort, care sînt apreciate pozitiv.

În cursul călătoriei, la bordul navei, în fața unei machete, gazdele îi informează pe secretarul general al partidului despre stadiul lucrărilor de extindere a capacității de producție a șantierului naval, despre preocupările pentru modernizarea producției de nave și creșterea eficienței economice a întregii activități. Împreună cu specialiștii din domeniul construcției de nave și transporturilor fluviale, se examinează o serie de probleme privind diversificarea producției de vase fluviale, amenajarea și extinderea șantierelor navale de construcții și reparații, perspectivele transporturilor pe apă.

La înapoiere, pe șantier, la Oltenița, tovarășul Nicolae Ceaușescu îi felicită pe constructorii de nave pentru realizările obținute și le urează noi succese.

La sfîrșitul vizitei, într-o discuție cu conducerea Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini și Ministerul Transporturilor, secretarul general al partidului a indicat o serie de măsuri pentru trunchierea cât mai rapidă în viață a hotărîrilor Congresului al X-lea cu privire la intensificarea traficului fluvial. Transporturile pe apă mai cu seamă pe Dunăre, au în România o tradiție veche. Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a indicat să se ia măsuri pentru amenajarea porturilor de navigație în scopul asigurării transportării eficiente, economice, pe Dunăre, a cerealelor, a materiilor prime, a altor categorii de mărfuri. Trebuie să se amenajeze, de asemenea, în porturile Dunării, capacități de reparații, capabile să

facă față sarcinilor ridicate de traficul curent.

Paralel cu creșterea rolului Dunării în rețeaua de transporturi a țării este necesar, totodată, a recomanda tovarășului Ceaușescu, să se acorde atenție posibilităților de folosire în acest scop a apelor interioare. Transporturile pe Olt, pe Mureș, pe Bega, pe alte râuri navigabile, trebuie să-și redobîndească și să-și sporească ponderea în ansamblul sistemului național de transporturi. Este necesar să fie cercetate și actualizate studiile oamenilor de știință care au fost preocupăți de avantajele pe care le oferă transporturile pe apele interioare. În organizarea întregului ansamblu al sistemului de transporturi (rutier, feroviar, aerian) trebuie să se țină seama de creșterea importanței traficului fluvial, descongestionîndu-se, pe această cale, celelalte mijloace de transport.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a indicat urgentarea lucrărilor în portul maritim Constanța, asigurîndu-se noi capacități pentru construcția și repararea navelor de mare tonaj. Secretarul general al partidului a recomandat să se studieze posibilitatea folosirii pentru construcții și reparații și a altor porturi de pe Dunăre, ca, de pildă, Cernavodă, Hirșova, Călărăși.

Reluarea, pe o treaptă superioară, a tradițiilor transportului pe apă, amenajarea și modernizarea rapidă a capacităților portuare, construcție și de întreținere vor contribui la sporirea eficienței economice naționale, avînd totodată o înfrînere pozitivă în viața socială a localităților riveran.

Vizita de lucru în orașul Oltenița a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a celorlalți conducători de partid și de stat, ilustrare a practicii consecvente de cunoaștere la fața locului a realităților, caracteristică stilului de muncă al secretarului general al partidului, a prilejuit o analiză multilaterală a problemelor ridicate de dezvoltarea localităților-porturi. A fost relevantă necesitatea pentru viața social-economică a patriei, ca salba de orașe de pe malul Dunării și a riurilor navigabile, să fie integrată, pe măsura întregii capacități potențiale, în circuitul creației de bunuri.

Oltenița, oraș în plină dezvoltare, a făcut tovarășului Nicolae Ceaușescu, celorlalți oaspeți, o primire călduroasă, pe măsura sentimentelor de fierbinte dragoste pe care locuitorii ei o nutresc față de organizatorul vieții lor noi, Partidului Comunist Român.

**GHEORGHE SECIU
GEORGE-RADU CHIROVICI
MIRCEA IONESCU
MIRCEA S. IONESCU**

Studiu individual — Instantaneu de la Biblioteca Facultății de drept a Universității București.

Foto: EMIL COJOCARU

Exemplul celor mai buni

Sînt încă puternic persistente în memoria tinerilor din secțiile „motoare” și „construcții mecanice” de la Uzina „23 August” din Capitală ecurile sărbătorii tovarășilor de muncă premiați cu citeva săptămîni în urmă, la concursul de ridicare a calificării profesionale — „Caruselul meseriilor”. Pentru frezorii Ilie Gheorghe și Ion Grigorescu, pentru Ion Mihai și Ion Ilie, strungari, acea zi a însemnat un mare eveniment de viață — au primit flori, felicitări în fața membrilor organizației, mairistrilor consacrați ca „mină de aur” le-au lăudat destoinicia profesională. „Recunoștea pe fața lor emoțiile de zile mari și mulți dintre tinerii prezenți s-au fi dorit în locul celor sărbătoriți” — ne spunea Dumitru Bada, secretarul comitetului U.T.C. al uzinei. „Tineretul se afirmă?” — titlul

CE ACȚIUNI ÎN RÎNDURILE TINERILOR

VOR FI PERMANENTIZATE ÎN 1970 ?

Media de vîrstă de numai 32 de ani este o primă caracteristică, singulară, a tînărului oraș Gheorghe Gheorghiu-Dej, format aproape în exclusivitate din tineri.

Etapel actuale de formare a orașului i-am putea spune de omogenizare. De omogenizare și definitivare a personalității lui prin crearea unei spiritualități specifice, prin continuitatea și finalizarea actului educațional. În acest context, organizația U.T.C., trebuie să ducă o muncă de finisare a personalității tinerilor, să-i obișnuiească cu necesitatea vizitării zilnice a casei de cultură, care îi așteaptă, să-i facă să înțeleagă că în sălile de spectacole se pășeste cu evlavie, cu respect și cu flegelă, cu comunitaritate și glas tare, risul ostentativ — trebuie abandonate la poartă lăcașurilor de cultură. Intelectualii orașului, în număr foarte mare raportați la numărul de locuitori, sînt chemați să pună și ei u-

mărul la consolidarea acestui edificiu.

Acțiunile inițiate de organizațiile U.T.C. din municipiul nostru, ne informează tov. Alex. Roșu, secretarul cu problemele de propagandă a comitetului municipal al U.T.C., urmînd să asigure și asigurarea continuității în educația tineretului. Vom permanentiza acele acțiuni care și-au dovedit utilitatea și sînt capabile să trezească un viu interes în rîndurile tinerilor. La 31 ianuarie, va avea loc al doilea concurs „Debuturi”, care își propune depistarea și selecționarea solștilor talentați de muzică ușoară, populară, amatori de teatru și folclor, pentru consolidarea

formațiilor și cercurilor de la casa de cultură. Aceste formații se vor întîlni apoi în cadrul unui festival al primăverii. Intenționăm să includem în acest an, în cadrul Festivalului primăverii și un concurs de creație literară, cu lucrările tinerilor de la cenzorul condus de profesorul Constantin Th. Ciobanu.

Alte noutăți? — Consider că nu întotdeauna am ales modalitățile cele mai potrivite de educare a tineretului. Am încercat să-l educăm prin „ocolire”, rămînd de multe ori în afara zonelor lui de maxim interes. Vom pune mai mare accent pe inițiativa pornite de jos, de la tineri, la nivelul grupe-

panoul este de mai multă vreme o invitație la dezbateri tovarășească, fiecare ediție dînd ovințului unor tineri cu bune rezultate în muncă, pentru a-și spune părerea. Sub portretul fiecărui — se poate citi o matură pledoarie pentru răspundere și perseverență în muncă, pentru perfecționarea a calificării, pentru învîntură — tot atîtea condiții ale afirmării. Pe ing. Dan Zărnescu, de la proiectări, l-am felicitat la întîlnirea activității U.T.C. al uzinei pentru cele două inovații predate spre a fi luate în studiu — a continuat tovarășul secretar Bada, adăugînd: „Ne preocupăm afirmarea celor care prin conduita lor etică, cetățenească și profesională sînt un exemplu valoros în ciata organizațiilor U.T.C. din uzină, ca stimul moral și pentru marea forță de prolijerare pe care o are pentru toți tinerii lansarea publică a „eminentelor” din fiecare loc de muncă”.

Firese, desigur. Această consacrare a celor mai buni în cadrul colectivității are darul de a recunoaște tînărului meritele obținute prin efort, prin muncă, investind energie și entuziasm. Mîndru, conștient de sine că poartă o „aură”, cunoscută și recunoscută ca atare, acesta va fi stimulat la consecvență și auto-depășire, către noi consacrări. Și nu mai puțin interesant este un alt aspect. Se știe, mai ales în adolescență, în tinerețe, de asemenea, există o foarte accentuată tendință de a căuta în lecturi, în teatru, în filme, eroi cu care să ajungi să semești, oameni cu calități superlativ, „ideali”. Este

Sau iată confesiunea tovarășului Cezar Gorici, inginer șef la Întreprinderea chimico-metalurgică „Neferal”: „Azi, ca și cu 20 de ani în urmă, vibrez de emoție, amintindu-mi solemnitatea alt de caldă cu care se acordau însemnele brigăzii de muncă fruntașă pentru cei mai buni muncitori ucești, florile pe care le primeam, stringerile de mină ale tovarășilor de muncă. Cred că la orice vîrstă, dar mai ales în tinerețe, bucuria recunoașterii publice a unui merit este neegalabilă. Aș vrea foarte mult să fiu o dată incitat la adunarea uceștilor de la noi, pentru a torbi despre tinerii pe care îi prețuiesc foarte mult. N-aș precupeți, de exemplu, cuvintele de laudă pentru Petre Neagu, adjunct șef secție „cupru” sau Ion Mihăilescu, de la laboratorul de cercetări, toamă pentru că nu sînt cunoscuți de tineretul uzinei în profunzimea și complexitatea profilului lor de specialiști valoroși. În schimb, am fost invitat la o adunare generală unde singurul vorbitor s-a apucat să-și apere pe purtătorii de „blugi”, plete, răbăți, criticați în darea de seamă”.

Este o realitate destul de răspîndită aceea că — în adunările organizațiilor, despre cei buni se vorbește enumerativ, cu pur și simplu se uită oamenii pentru a acorda prioritate descrierii, rezultatului valoros obținut de aceștia. Felicitările, florile, stringerile de mină se consumă aproape exclusiv în ocazii festive — premieri după concursuri, aniversări, încheierile bilanșurilor activității de producție.

Păreră mea e că atunci cînd discută despre tinerii cu rezultate și comportare exemplară — ne spunea Nicolae Zugrău, secretarul comitetului de partid al Institutului de cercetări și proiectări pentru mașinile — și proiectare — organizațiile U.T.C. o fac într-un mod comun cel mai adesea. Se face în schimb foarte mult caz din critica abaterilor, a exemplelor negative. Buneoară, tineri foarte valoroși trec aproape neobservați știți doar de cîțiva colegi sau citați o dată la un an într-o dare de seamă. La noi sînt mulți ingineri foarte tineri — amintesc despre Gheorghe Duca și Gheorghe Predoiu — au invenții care se brevează. Totuși se consideră aceste normale, oamenii își fac datoria. Dar nu sînt realități deloc banale pentru viața unei organizații U.T.C. tineri care soluționează proiectele rapid, competent, în mai multe variante, care prezintă comunicări științifice! Tocmai pentru că sînt la începutul afirmării lor trebuie cu atenție studiate materiale pe care le primesc pe linie de producție sau li se aduce recompense materiale — admirația unui cerc larg de tovarășii de muncă, popularitatea pe care le-o face organizația U.T.C.

I. MORARU

(Urmare din pag. 1)

Printre cei care au număr mare de absențe nemotivate, care nu-și pot realiza luni de-a rîndul norma, sînt, de asemenea, mulți proveniți din mediul rural. Fără a neglija factorul negativ, cu rădăcini în școala elementară și apoi profesională, fenomenul rămîne simptomatic din punct de vedere al adaptării unei anumite categorii de tineri.

Cunoscîndu-se aceste elemente, vizibile de altfel, în orice întreprindere industrială, accentul în pregătirea profesională complexă ar trebui să urmărească toamă revoluționarea accelerată a acestei probleme. Pe scurt, se știe că îndemnul tehnica se cultivă printr-o intensă educație directă. De asemenea, crearea „deprinderii afective” a muncii înseamnă apariția unor alte mentalități, orientarea gîndirii, a reflexelor, a satisfacțiilor asupra celor obținute cu și prin munca organizată, sistematizată a industriei. Inadaptatii (ori insuficient adaptatii) în acest sistem de relații apar deci din numeroșii tineri care trec în timpul nostru dintr-un mediu social în altul, dintr-un climat spiritual de tradiție într-un nou, cu alte norme și judecăți de valoare. Actualizarea lor impune, dincolo de cunoașterea precisă a celor două medii, și metodele adaptării întregului bagaj de principii educaționale. Nu, ele nu sînt dintre cele complicate și greu de asimilat de către oricare factor educativ; este vorba în ultimă instanță de drumul pe care trebuie să poată fi condus tînărul pentru a ajunge la condiția lui de muncitor, spre a pătrunde într-un climat care să-i permită realizarea acelor aspirații cu care a pornit pe acest drum.

Tînărul, fie el de proveniență rurală sau urbană, stabilește în primele zile ale acestui drum spre homo industrialis o primă relație cu mașina devenită simbol și condiție de existență. Într-o discuție cu maestrul principal al secției prelucrări mecanice, Dimitrie Bandu, acesta sublinia că multe din abaterile celor tineri de la disciplina de producție se datoresc lipsei de respect față de strung, de exemplu, și de piesele auxiliare. Valoarea cuștelor de strung distruge într-un an se apropie de trei milioane lei, sumă care include și paguba din neglijență, din dezinteres pentru folosirea integrală a timpului cît trebuie să lucreze un cuștit. De aici timpul pierdut pentru înlocuire,

pentru acuire, calitatea slabă a pieselor lucrate, reburiri, nerealizarea normei. Absolvenții școlii profesionale nu cunosc prețul valoric al uneltelor pe care le folosesc, și deci nu pot avea o responsabilitate față de ele, nu ajung să înțeleagă că salariul lor, realizarea planului, posibilitatea de a-și gîndi creator munca, este strîns legată de relația pe care o stabilește cu mașina pe care lucrează.

Strungarul Petru Bublea, de exemplu, își calcuła cu îndreptărită pagube produse prin folosirea nevalorică a cuștelor de strung, explicînd rîmînera sa sub normă nu prin neglijență personală, ci prin o serie de factori exteriori muncii sale efective: atelierul de întreținere care nu-i furnizează la timp cuște, sau magazia de seule, sau muncitorii din celelalte schimburi care îi fac greutăți.

Depășirea unei faze formale, rigide, a înțelegerii tuturor verigilor din procesul productiv, începe, după cum arăta maestrul Bandu, de la această lipsă de respect față de unelțul, care însumează și în ea, la rî-

Uzina de utilaj chimic „Grivița roșie” București. La rampa de lucru — vagoanele cisterne de 60 m.c. Foto: O. PLECAN

ION TRONAC

Cine predă disciplina „DISCIPLINEI MUNCII” ?

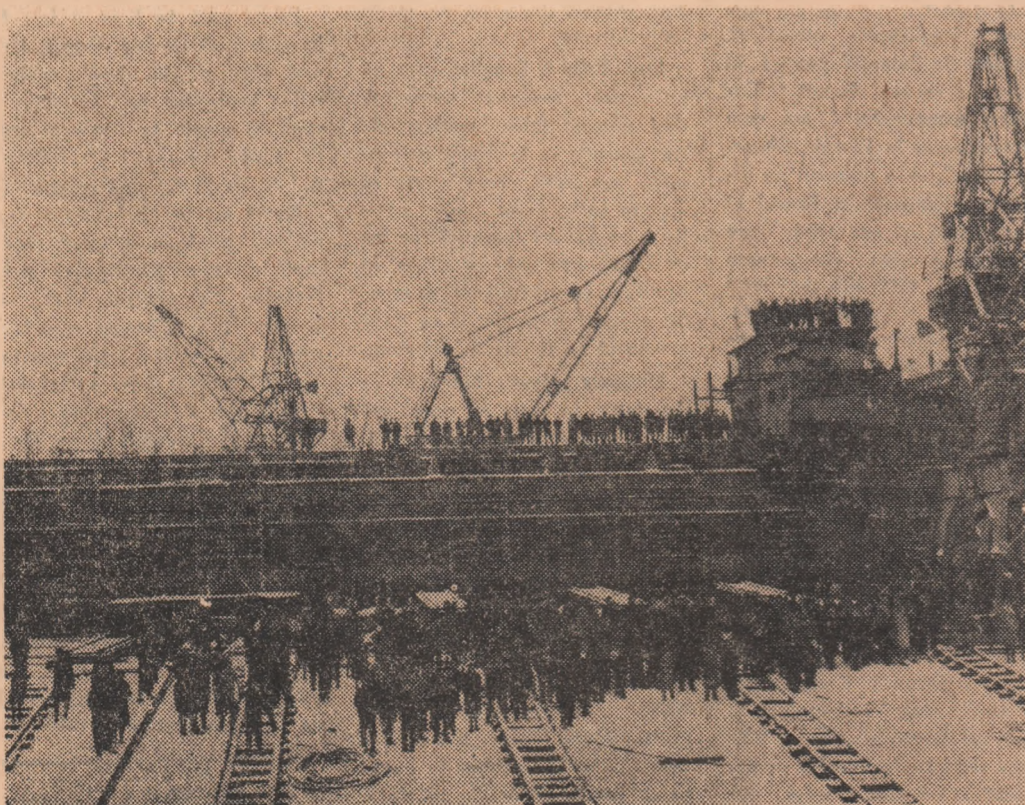
Într-un angrenaj industrial complex, ca și răspunderea pe care o are el în acest flux, să fie logic stabilită.

Toate acestea sînt lăuate la voia întîmplării. Căci întîmplarea face ca în secția Prelucrări mecanice tineri cu același nivel de pregătire să obțină rezultate excepționale în aceleși condiții de muncă de cei care nu se pot încadra normal în producție. Sîrb Petru, Mihalea Simion sau Vișuț Liviu, dovedesc, prin munca lor, că și-au înțeles cu precizie sarcinile, răspunderea, nu numai față de bunul mers al producției dar și față de el înșși.

Abaterile colegilor noștri devin grave nu numai pentru ei, fmi spunea strungarul Alfred Kraus. Din cauză că ei nu-și realizează norma sau dau piese de slabă calitate sîntem adesea obligați să

reim colectivi, în aparență rigid, dar în esență creator, plin de șanse de afirmare. După deprinderea îndemnatului tehnic, a meseriei ca atare, tînărul are nevoie de suportul afectiv al muncii sale, de participarea sa totală care îl conduce spre satisfacția pleneră a muncii.

Am încercat în rîndurile de mai sus să oferim deocamdată cîteva puncte de reper unei discuții de mai lungă durată. Pentru că dincolo de cifrele pe care le desoperim în referate, analize, statistici se ascund oamenii care intră într-un complex și sistem de relații. Iar meseria, profesiunea este doar haina care îmbracă, în ultimă instanță, mecanismul mai bine sau mai puțin bine pus la punct al acestor relații.

Se vizitează Șantierul naval

Foto: AGERPRES

Prezențe fără catalog • Prezențe fără catalog • Prezențe fără catalog

NOI despre NOI și... despre CEILALȚI

ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI” LA LICEUL

„GHEORGHE LAZĂR” DIN BUCUREȘTI

Din cele douăsprezece săptămâni ale trimestrului doi una a...xburat. Mai este oportunitate recepției semnelor trimestrului întâi din moment ce trimestrul doi nu mai este la început? Coechipierii noștri au hotărât că DA, este nu numai oportunitate ci și foarte necesar. Și n-au cochetat cu ideea în sine ci, având certitudinea că destinele bilanțului la învățătură — pe etape și final — sînt în mîinile lor, au folosit propriile mijloace pentru radiografia situației lor școlare.

GABRIEL GRECU

SORINA CARTIANU

VIOREL COROPCIUC

CLAUDIA STANCA

ANCA NEGRU

SEMNALIZEAZĂ trimestrul I!

PE RECEPȚIE — ELEVII!

A FI ELEV LA „LAZĂR” ESTE SINONIM CU „A FI ELEV MINUNE”?

ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI”: Nu se putea altfel. Coechipierii noștri sînt elevi la Liceul „Gheorghe Lazăr” și, fatal, discuția s-a declanșat de la mitul liceului. Oricît de directă a fost întrebarea noastră: Sînteți mulțumiți de rezultatele trimestrului I? Ce apreciați și ce renegeți din propria noastră experiență? pe prim plan a apărut liceul. Și totul a fost judecat avînd ca bază renumele liceului. Un barem foarte ridicat. Ceea ce ne îndeamnă să avertizăm cititorii: observațiile critice, formulele severe cu care se va înfili în rîndurile ce urmează nu vizează, de fapt, rezultate precare la învățătură. Pretențiile sînt însă mult mai mari.

sentimentul că trebuie să înveți, înveți. Gabriel Grecu, clasa a IX-a: Dacă ne-ai fi pus problema ce preluăm din primul trimestru, aș fi spus că din clasa noastră, H, ar trebui să preluăm doar două treimi. Restul îl renegăm pentru corecție, rezultate nesatisfăcătoare, indisciplina... Adriana Petrovici, clasa a XI-a: Bilanțul nostru: 38 elevi, 18 promovați, unul cu situația neîncheiată și 19 corijenți. Totuși, această situație nu oglindește nivelul real de cunoștințe al clasei... ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI”: N-am înțeles! Adriana Petrovici: Știți doar că notele sînt subiective. La matematică avem 14 corijenți, deși toți cunosc materia, dar avem un profesor foarte sever. La noi

Marinela Ivanov: Îmi îngădui să mărturisesc aici mîndria clasei mele, a IX-a D, de a fi un colectiv dintre cele mai bune. Avem o unică supărare: o colegă de-a noastră ne-a „trădat”. E singura care nu învață. Nu, n-am să-i dau numele. Se va recunoaște ea. Pare incredibil: a reușit la un concurs atît de greu și acum are trei corijențe. E nepăsarea ei, e nepăsarea noastră? Dacă din partea noastră a fost nepăsare — nu va mai fi. Avem un secret pe care îl divulg: în trimestrul doi colega noastră nu va fi lăsată să persevereze în a nu învăța, drum sigur spre pierderea anului. Încercăm să facem în jurul ei un cerc de opinie, înconjurînd-o cu atribuțiile colegialității: prietenie, ajutor, dar și severitate...

ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI”: Marinela a ridicat o chestiune de mare valoare educativă și, totodată, de mare finețe. Colectivul este în stare să aducă la nivelul său cel mai înalt un coleg sau mai mulți aflați în impas?

Marinela Surloiu: Da, mai ales în domeniul disciplinei. E foarte bine, din cînd în cînd, să-ți aduci aminte că există cineva care are cruia de el și în același timp, nu-i admiți să intre în conflict cu calitatea de elev. Noi realizăm lucrul acesta

„SĂ LE ADUCEM AMINTE CĂ SÎNT ELEVII ȘI CELOR CARE UITĂ...”

deseori în clasă din inițiativa organizației U.T.C. Avem niște scurte întâlniri în care nu facem decît atît: atragem atenția. Unuia pentru o notă proastă, altuia pentru un gest necorespunzător sau pentru un act de indisciplina. Depinde. Se spun lucruri asemănătoare și la dirigentie. Dar așa, de la coleg la coleg, e altfel... Anca Neagu, clasa a X-a: Disciplina perfectă nu poate să existe... Sorina Cartianu: Cînd e vorba de lucruri grave. Dar în clasa noastră și în liceu, după cite știu eu, nu sînt probleme grave care, într-adevăr, să ne îngrijoreze. Sînt doar simple acte de indisciplina pe care le înțelegem la

fiecare pas uneori glume, altele ori o neatenție; acestea nu trebuie privite ca o problemă care urmează să fie discutată și analizată... ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI”: Dar dacă nu sînt discutate și analizate în faza lor incipientă, actele de indisciplina evoluează și se întimplă precum ne spunea o altă elevă? Claudia Stanca: Nu pot să afirm că în clasa noastră se petrec lucruri grave. Dar am ajuns în clasa a XII-a și încă mai avem câteva elemente care mai produc derută. Nu sînt mulți, dar sînt destul de a să distragă atenția celorlalți. Pur și simplu la unele ore nu te poți concen-

tra, nu poți lua notițe din cauza a doi, trei care încep să rîdă, să facă glume... Acum, e mai greu să intervii. N-avem nici timpul, nici răbdarea s-o facem. Preferăm să ne vedem de învățătură. Așa că e mai bine să te ocupi din clasa a IX-a de „flecările” acelea care nu merită discuții și analize. Păpășii ar trebui convingiți că în primul rînd pierd ei și dacă pierd în fiecare an cite ceva ajung într-a XII-a cu un deficit enorm. Dar pierdem și noi, ceilalți.

Valeriu Rosetnic, clasa a XI-a: Lucrul bun e următorul: organizația U.T.C. încearcă soluții de intervenție cu dublă adresă — învățătura și disciplina, care, de fapt, se condiționează reciproc. Adevărul este că mulți dintre noi, ajunși în clasa a XI-a-trecem printr-o criză. Ne aflăm în faza entuziasmului infantil, oscilant, de a învăța și de a nu învăța la toate materiile, între seriozitate și delăsare — între o concepție matură despre instrucție și alte concepții, care ne duc la „discriminări” în favoarea materiilor preferate. Și dacă lucrurile stau așa, asta înseamnă că organizația U.T.C. nu se mai poate limita la o replică dată unuia sau altuia într-un moment de impas. Trebuie să abordeze un stil care să determine un mod de a rîndi despre învățătură și disciplină.

GABRIEL COROPCIUC

Gabriel Coropciuc face confesiunea clasei a XII-a

ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI”: Pe Gabriel Coropciuc îl cunoșteam mai demult. A fost secretarul comitetului U.T.C. al liceului pînă în această toamnă. Acum e într-a XII-a M specială (matematică). Nu mai e secretarul comitetului U.T.C., are mult de învățat, pentru că este un elev obișnuit să învețe bine, pentru că e într-o clasă cu program special, pentru că e în prag de bacalaureat, pentru că vrea să devină student. Dar în organizația U.T.C. a liceului nu se potrece nimic fără ca el să nu știe. Este consultat, i se cer sfaturi și e invitat la discuții. Ca și la discuția de față. Gabriel a tineret din cînd în cînd în discuție dar s-a rezervat dreptul de a-i aduce la toți colegii vorbind. Și în final, n-a mai rezis-

Gabriel Coropciuc: Vă mulțumesc Mi-ai oferit o ocazie unică. Am trecut în aceste zile pe ocazii prin toate clasele, retrîndu-mi viața de licean. Colegii mei din-a XII-a, Vlad Lascăr și Claudia Stanca, v-au răsuns la întrebări cu corectitudinea elevului. Unul, că într-a XII-a nu se poate învăța totul, celălalt, dimpotrivă, că nu lasă să-i scape nimic. S-au putut replica și-au putea emite alte păreri. Dar eu am 19 ani, a trecut o pătrime din viața mea și în această pătrime, dacă fi pun și pe cei 7 ani de acasă, pot spune că am fost numai elev E. Extraordinar! Merit facultății și voi continua să învăț. E altceva. Acolo voi învăța o meserie, dar ceea ce este viața am învățat în școală. Trei sferturi din clasă au medii de la 7 în sus.

Dan Ester: Esențial este că nu regret alegerea umanului, deși puteam face matematică. Am senzația că la disciplinele umane profesorii ne-au ajutat să așezăm în sertarele minții noastre niște lucruri foarte solide în-cît vom putea trata pe picior de egalitate cu realități intelectuale alegerii profesiei, chiar dacă a noastră va fi din alt domeniu. Marinela Ivanov, clasa a IX-a: Am intrat în liceu cu convingerea fermă că voi alege realul. Acum parcă mă îndoiesc. Mă tentează umanul, colegii mai mari mi-au alimentat gîndul acuns de a deveni umanist. Dacă poți și fi se cere să strălucești în pregătire și la uman, atunci sînt ca și câștigată de partea umanistilor.

ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI”: De acord! Ne reîntîlnim la 23 mai, ultima zi de școală a promoției 1970.

LUCRETIA LUSTIG
MARIETA VIDRASCU

DUELUL REAL-UMAN PARE A SE ÎNCHEIA LA... EGALITATE

ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI”: Cu un timp în urmă revendicam dreptul claselor umane de a nu mai fi tratate ca cenușăse ale școlii din cauza compoziției lor eterogene, reflectate adeseori într-un nivel mediu. Și nu o dată am asistat la duelul real-uman din care ieșeau handicapați umanității. N-a fost în intenția noastră să provocăm vechea dispută. Dar sfîrșitul trimestrului I, așa cum l-am cunoscut la Liceul „Gheorghe Lazăr”, — a adus nu un armisticiu temporar și formal ci demonstrația că pot exista clase umane în a căror componență găsim elevi excelenți, pasionați de studii și științelor umane.

Smaranda Găiculescu, clasa a XI-a: Acum 5-6 ani a fi umanist înseamnă a fi certat irevocabil cu matematica, fizica și chimia. Și, implicit, înseamnă o recunoaștere a unor capacități intelectuale așa și așa. Pentru profesori eu am fost o surpriză. Eram „dotată” pentru real. Învățăm bine și notele de la matematică și fizică mă recomandau pentru această secție. Am ales umanul din convingere și pasiune. De fapt întreaga noastră clasă a fost o

surpriză: jumătate dintre elevii buni au venit la uman și cealaltă jumătate a ales realul. Acum clasa noastră umană este cea mai bună la fizică, chimie și matematică. Și nu o dată am asistat la duelul real-uman din care ieșeau handicapați umanității. N-a fost în intenția noastră să provocăm vechea dispută. Dar sfîrșitul trimestrului I, așa cum l-am cunoscut la Liceul „Gheorghe Lazăr”, — a adus nu un armisticiu temporar și formal ci demonstrația că pot exista clase umane în a căror componență găsim elevi excelenți, pasionați de studii și științelor umane.

Marinela Ivanov, clasa a IX-a: „Și să ne gîndim că trebuie să muncim serios că a învăța la acest liceu nu e de joacă. Mai ales cînd ești în clasa a IX-a. În ceea ce mă privește, ori ne privește, cred că trebuie să rămînem consecvenți cu noi înșine. La început de an ne-am pus problema: trebuie să învățăm, să fim disciplinați, să ne cunoaștem tovarășii profesori la adevărata noastră valoare. Urmind sfaturile profesorilor noștri și, mai ales, ale tovarășului diriginte, am reușit să ne formăm un fel de a gîndi despre învățătură și disciplină. Adică, adunăm acum pentru cînd vom fi în clasa a XII-a.

În cele din urmă n-am descoperit elevi minune nici măcar la „Lazăr”. Elevii sînt elevi, unii își propun maximum și reali-

ADRIANA PETROVICI

SMARANDA GĂICULESCU

VALERIU ROSETNIC

MARINELA SURLOIU

ADINA CREȚU

VLAD LASCĂR

MARINELA IVANOV

GABRIELA DOBRESCU

DAN ESTER

chiar circula o deviză: „mai bine conștient la profesorul Petrovici, decît promovat la un profesor indulgent...”

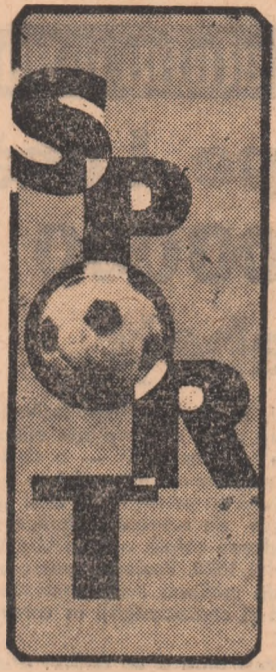
ECHIPA „SCINTEII TINERETULUI”: De acord. E preferabil să ai profesori exigenți. Cînd nu se pare teoretizarea potrivit căreia pot exista corijenți care... știu materia, v-ați putea eventual schimba deviza în renume — cum spune poetul. „promovat la profesorul Petrovici”? Nu de alta, dar avem convingerea că și tovarășul Petrovici i-ar face mai mare plăcere schimbarea de atitudine decît faima pe care i-o atribuim în prezent.

Adina Crețu, clasa a XI-a: Eu, ca responsabilă a comisiei profesionale în comitetul U.T.C., am o privire de ansamblu care-mi permite să fac și comparații. Trimestrul I din acest an școlar a fost mai slab decît anul trecut. A trebuit să trecă o perioadă de timp și anume acest trimestru întâi, deci foarte mare — ca elevii să se acomodeze cu cerințele noului an, să-și formeze un alt stil de a-și împărți timpul — bineînțeles, în folosul învățării. Nu știu cum se întimplă, dar și în clasa a XI-a se păstrează reminiscențe din copilărie cînd, după o vacanță mare, îți rămîn încă multă vreme reflexele vacanței și nu le regăsești pe cele de muncă. Dan Ester, clasa a X-a: Acomodare? Cred că e o falsă pro-

blemă, cel puțin cînd o extinz la proporțiile unui trimestru întreg. Teoretizăm prea mult vorbind despre acomodarea cu materia, cu profesorii și exigențele lor, cu colegii. La urma urmei, dacă învățăm putem s-o dovedim în orice situație. S-a discutat aici despre existența sau inexistența curentului de opinie. N-ar fi mai potrivit să determinăm un curent de voință pentru obținerea unor rezultate foarte bune la învățătură? Ce-ar fi să nu ne mai copilărim invocînd întru „apărare” noastră reflexele de vacanță, acomodarea etc., etc.

Viorel Coropciuc, clasa a IX-a: „Și să ne gîndim că trebuie să muncim serios că a învăța la acest liceu nu e de joacă. Mai ales cînd ești în clasa a IX-a. În ceea ce mă privește, ori ne privește, cred că trebuie să rămînem consecvenți cu noi înșine. La început de an ne-am pus problema: trebuie să învățăm, să fim disciplinați, să ne cunoaștem tovarășii profesori la adevărata noastră valoare. Urmind sfaturile profesorilor noștri și, mai ales, ale tovarășului diriginte, am reușit să ne formăm un fel de a gîndi despre învățătură și disciplină. Adică, adunăm acum pentru cînd vom fi în clasa a XII-a.

În cele din urmă n-am descoperit elevi minune nici măcar la „Lazăr”. Elevii sînt elevi, unii își propun maximum și reali-

Fotbaliștii români la Belo Horizonte

Echipa de fotbal a României se află de 48 de ore la Belo Horizonte, orașul brazilian care va găzdui la 22 și 25 ianuarie jocurile fotbaliste românești cu echipele Cruzeiro și respectiv Atletico. Echipa României este cantonată la hotel „Normandie”. În centrul atenției ziariştilor din localitate s-au situat în ultimele două zile antrenorul Anghel Niculescu, jucătorii Dobrin, Dumitrache, Răducanu și căpitanul echipei, Lucescu. Ziariștii brazilieni au publicat numeroase reportaje și date ale jucătorilor români. Într-un interviu acordat presei internaționale, prof. Anghel Niculescu, antrenorul echipei, a

spus printre altele: „Grupa a 3-a este fără îndoială cea mai dificilă. Vom juca trei meciuri grele împotriva Angliei, Cehoslovaciei și Braziliei. Aș dori ca echipa noastră să confirme dreptul de a juca în turneul final printr-o comportare remarcabilă. Consider că cel mai dificil adversar nostru este formația Cehoslovaciei. Componentii acestei echipe practică un joc tehnic și au o condiție fizică inepuizabilă. Noi ne vom pregăti temeinic și cred că meciurile de verificare pe care le vom susține în Brazilia pe vor ajuta foarte mult pentru a obține o formă corespunzătoare”.

MEXICO '70

JUANITO SAU PICO?

Juanito — fericitul băiețel cu enormul sombrero pe cap, dar cu pieptul gol, ce constituie imaginea mexicană a turneului mondial de fotbal — are un rival. Este vorba de un vultur, „hippy”, numit Pico. Juanito a fost conceput ca o versiune mexicană a lui „Willie the Lion”, simbolul britanic al Cupei mondiale, ediția 1966. Spre deosebire de „colegul” său britanic, el a provocat însă critici și nemulțumiri. Micului Juanito i se reproșează în special faptul că apare cu pieptul și cu burtă goale, în fața lumii, ceea ce ar denigra tinerețului, fotbalul și, cel mai important, însăși țara.

În ciuda acestor critici, Comitetul de organizare al turneului final al Campionatului mondial de fotbal a insistat și insistă ca micul Juanito să rămână mascota turneului final. „Juanito rămâne emblema oficială a Cupei mondiale, ediția 1970”, a declarat un purtător de cuvânt al acestui comitet. Dar concurența pe care Pico

o face a devenit tot mai puternică. Pico a fost conceput ca un mic vultur cu ciocul roșu și cu un boțag par galbui, care tocmai pășeste afară din gaoaca unei mingi de fotbal. Pico poartă o îmbrăcăminte alcătuită din costumele naționale ale celor 16 finaliste ale turneului final. El a devenit și eroul unui film-reclama, care îl arată sărind în ajutorul echipei de fotbal a Mexicului pe cale de a fi înfrântă, fiind condusă cu 1-0, și pe care reușește să o salveze, marcând trei goluri în poarta adversă.

Pico a fost primit mult mai bine de iubitorii fotbalului mexican, mai ales că vulturul este un personaj mitologic în Mexic. Un vultur cu o șarpe în gură este, de altfel, simbolul național mexican.

Cu toate acestea, Juanito, care a fost lansat încă anul trecut, fiind deja cunoscut peste hotare, are toate șansele să rămână mascota ediției din acest an a Campionatului mondial de fotbal.

AGENDĂ

Noul ambasador al Republicii Democratice Vietnam la București, Nguyen Dang Hanh, a depus marți o coroană de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

Ferenc Martin, noul ambasador al Republicii Populare Ungare la București, a depus marți o coroană de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

Societatea științifică Braunschweig, din R. F. a Germaniei, a hotărât să acorde medalia GAUSS-1970 academicianului Elie Carafoli, președintele Federației Internaționale de Astronautică.

Înalta distincție, care este decernată anual unui singur om de știință proeminent din domeniile specifice societății menționate, este o recunoaștere a lucrărilor savantului român, reprezentant de seamă al științei noastre contemporane în domeniul fizicii fluidelor.

(Agerpres)

IMPOSBILA GRATUITATE

(Urmare din pag. 1)

departe și în care bănuim rezervele de omie indisponibile încrederei în noi înșine.

„Gravitatea necerută” este emblema acestui univers interdependent. Iar „imposibila gratuitate” este garanția că nimic fals, venit din virtutea formelor fără fond, nu va submina fragilul mecanism, că trănicia lui ideală va dăinui oricât va fi nevoie. Ne va ajunge lumina acestor constelații sau a continua să fim tineri, cu condiția să nu uităm să emitem și noi razele de lumină pe care alți prieteni virtuții le așteaptă.

Iar lumiile noastre întretrese vor desena un cer tot mai larg, în limpezimea sportivă a căruia vom putea să ne cunoaștem drumul mai bine și să călcăm mai răspicat.

MAREA FORȚĂ A LENINISMULUI

Se împlinesc azi 46 de ani de la moartea lui Vladimir Ilici Lenin, marele discipol și continuator al lui Marx și Engels, conducătorul revoluționar al luptei proletariatului pentru eliberarea de exploatare și aspirare, pentru libertate socială și națională, pentru victoria socialismului și comunismului în lume. Numele său a devenit un simbol al devotamentului față de cauza clasei muncitoare, al fermității revoluționare, al perspicacității politice și al gândirii cutezătoare. Lenin a avut o contribuție hotărâtoare în crearea partidului revoluționar al clasei muncitoare, punând bazele concepției privind rolul, sarcinile și structura partidului de tip nou, menit să organizeze și să conducă lupta proletariatului pentru cucerirea puterii și construirea noii societăți. În fruntea partidului revoluționar al proletariatului din Rusia, el a condus spre victorie Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și a fondat primul stat socialist din istoria omenirii, creind astfel condițiile necesare marilor realizări ale poporului sovietic în dezvoltarea economiei, științei, tehnicii și culturii, în construirea socialismului și comunismului. Opera sa este un exemplu de dezvoltare și îmbogățire în spirit creator, străin de o-

ficare, a materialismului dialectic și istoric, a economiei politice marxiste, a socialismului științific,

Memoria marelui conducător al proletariatului este păstrată și cinstită azi nu numai în Uniunea So-

o pildă veșnic vie. Cu atât mai mult în acest an, cînd se sărbătorește centenarul nașterii sale.

În țara noastră, prin grija partidului, opera lui Lenin a fost tradusă, editată și răspândită continuu și s-a acordat o atenție deosebită studiilor și aplicării învățăturii marxist-leniniste de către toți membrii de partid, de către masele populare. Hotărârea Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind aniversarea în România a centenarului nașterii lui Vladimir Ilici Lenin prevede numeroase acțiuni și manifestări prin care oamenii muncii din țara noastră vor sărbători acest eveniment. Organele și organizațiile de partid, de masă și obștești, precum și instituțiile culturale desfășoară o largă activitate de propagandă pentru răspândirea ideilor marxist-leniniste, popularizarea politicii interne și externe a partidului nostru, pentru dezbateră amplă a problemelor legate de construirea socialismului în România. Partidul, clasa muncitoare, întregul nostru popor aduc omagii lor memoriei lui Vladimir Ilici Lenin.

Publicăm cu acest prilej însemnările de călătorie ale trimisului nostru special, care a vizitat locuri unde a trăit și activat Lenin.

în conformitate cu cerințele noii perioade istorice a imperialismului și revoluției proletare victorioase.

vietică și în țările socialiste, ci de întreaga omenire progresistă, pentru care numele lui V.I. Lenin rămîne

CU PRILEJUL SARBATORII A 20 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA EDITURII C.N.E.F.S. S-A DESCHIS EXPOZIȚIA:

„Cartea de sport în România”

Ieri, la ocazia prinzului, în clădirea C.N.E.F.S., de pe strada Vasile Conta 16, cu prilejul aniversării a două decenii de la înființarea Editurii C.N.E.F.S., s-a deschis o interesantă expoziție a cărții sportive.

Au fost prezenți reprezentanți ai C.N.E.F.S., redactorii ai editurii, autori de cărți sportive și ziariști. Cu acest prilej a luat cuvîntul tov. Emil Chibu, vicepreședinte al C.N.E.F.S. care a făcut bilanțul activității editoriale și a schitat unele sarcini și proiecte de viitor. S-a apreciat că în cei 20 de ani de activitate, editura, prin cărțile editate, a contribuit la dezvoltarea misiunii de educație fizică și sport în țara noastră. Anul care s-a detașat, a fost 1969, cînd pe lângă succesele remarcabile dobîndite de sportivii români de performanță, s-a marcat un progres și în ce privește creșterea științifică în acest domeniu. În acest sens cele 4 acțiuni științifice de anvergură — simpozionul și reuniuni — organizate în țara noastră sînt concludente.

Vizitatorii expoziției treceau de la un stand la altul — fiecare ilustrînd o categorie tematică — și s-au oprit desigur asupra unor panouri cu cifre ilustrînd realizările editurii. Astfel, din 1949 pînă în prezent au apărut peste 800 de titluri, cu un tiraj de 4.400.000 exemplare. Numai lucrări de tehnică și metodică pe ramuri de sport au fost publicate, în cele două decenii de existență, în 359 titluri. Ar mai trebui, poate, menționat faptul — revelatoriu pentru caracterizarea activității editurii — că în perioada iulie 1967 — noiembrie 1969 au fost publicate 174 de titluri însumînd peste un milion de exemplare.

Realizările, succesele dobîndite, experiența editorială cîștigată vor constitui — așa cum s-a subliniat de altfel — o chezieșie pentru o viitoră rodnică activitate în viitor, într-un domeniu în care se simte încă nevoia unei diversificări a tematicii, atît în ceea ce privește literatura tehnică de specialitate cît și cea beletristică.

C. V.

MERIDIAN

● Marți, la Tel Aviv, echipa olimpică de fotbal a României a susținut o nouă întâlnire cu reprezentativa Israelului, care se pregătește în vederea campionatului mondial Fotbaliștii români au obținut victoria cu scorul de 2-1 (1-1) prin punctele marcate de oblenenco și Ivancescu.

● Echipa iugoslavă de fotbal pariziană Belgrad a jucat la Montevideo o altă partidă în compania echipei San Lorenzo. Gazdele au cîștigat cu scorul de 3-1 (1-0).

● În cadrul turneului pe care îl întreprinde în Brazilia, echi-

pa cehoslovacă de fotbal Sparta Praga a jucat la Curitiba cu formația Atletico Paranaense, pe care a învins-o cu scorul de 2-1 (1-1). Au marcat Jarabinsk și Amauri (în propria poartă), respectiv Valdemar.

● La Mînster s-a disputat returul meciului dintre echipa locală S.V. Mînster și formația finlandeză Kajastus Haamenlinna contînd pentru „Cupa campionilor europeni” la volei masculin. Volebaliștii vest-germani au obținut victoria cu scorul de 3-2 (15-6, 15-7, 9-15, 15-17, 15-12) și s-au calificat pentru turul următor al competiției.

Tragerea la sorti a libretelor de economii pentru turism

Casa de Economii și Consumații face cunoscut că vineri, 23 ianuarie 1970, ora 16.00, în sala clubului Sinațel-Bănci, din str. Doamnei nr. 2 — București, va avea loc tragerea la sorti pentru trimestrul IV 1969 a libretelor de economii pentru turism.

Cu acest prilej, Casa de Economii și Consumații va organiza cinci excursii în Japonia, cu vizitarea Expoziției Mondiale de la Osaka, două excursii în Paris cu vizitarea Văii Lorelei, trei excursii la Soci, trei excursii în turul Austriei (toate organizate de O.N.T.), precum și 13 excursii individuale pentru efectuarea cărora cliștătorii pot solicita din valoarea cîștigată suma de 3.000 lei în moneda țării în care vor face călătoria.

Este important de reținut că pe lângă eligibilitatea în excursii în străinătate, titularii libretelor de economii pentru turism beneficiază și de doblaj.

Foto: EMIL COJOCARU

astfel încît, în aceste cencacurii, și în alte cazuri, specializate”, discuțiilor critice li se substituie cozeria, calamburul, sofismul.

O mai veche experiență — din păcate nu și fericită — ne face să susținem că în momentul de față, cencacul literar studentesc este departe de formula ideală de funcționare. Numărul cu adevărat impresionant de cencacuri literare studentești din București este o măturică a interesului pentru un astfel de gen de activitate, dar nu și o garanție valorică. Faptul că ele supraviețuiesc este o dovadă a necesității lor, poate nu în-

re — cu un alt cuvînt birocratic — din care rezultă că totul merge foarte bine. De fapt, nu-i așa, pentru că acțiunea cencacului transformată în simplă funcțiune mecanică, fără logică și determinare interioară, devine, evident, ridicolă. Pe de altă parte, o astfel de împărțire nu-i de natură să ajute nici studenților — risipiți în prea multe spații —, nici organizatorilor, risipiți în eforturi. Există însă, uneori, și o opțiune contrarie, în sensul purității exagerate manifestate în fața unor acțiuni primite cu rezerve nejustificate. Este cazul cencacului „Atlantida” a cărui tristă

lent care să se constituie în acel grup despre care, în altă parte, aminteam. Cauza esențială de altfel, ține însă de o altă ordine — să-i spunem ontologică — care ne depășește obiectul. Desi handicapul lipsei de autori talentați este destul de serios, ni se pare totuși simptomatice aflului foarte puternic de studenți-autori aparținînd altor facultăți (filozofie, drept, arte plastice, științe economice, construcții etc.), care invadează sediul de lucru ale „Junimii”. De ce? Pentru că „Junimea” este singurul cencac studentesc la ale cărui lucrări participă și criticii literari — N. Manolescu, D. Micu, S. Bratu, M. Martin și alții — care aduc nu numai greutatea unei opinii autorizate, ci și un stil critic dublat de gust și cultură. Însăși participarea acestora funcționează — asmeniți un discret control critic, preîntîmpinînd acele informații care amenință orice sistem derijată, scos — din motive diferite — în afara unei îndrumări necesare. Desi am putea menționa un lung șir de nume ale unor cencacuri, nu îndrăznim a ne angaja să o facem considerînd această menționare ca pe o invitație de participare la onorările acestora, invitație care nu intră în intenția noastră și pentru motivul că nu considerăm că acele cencacuri sînt într-adevăr ceea ce ar trebui să fie (cu o reținere la cencacul de traduceri al facultăților de limbi slave și germanice, „Tudor Viianu”, pentru cele ale facultăților de filozofie și drept, respectiv „Lucian Blaga” și „Liviu Rebreanu”). Este necesar, poate, ca cineva să-și asume răspunderea — cel mai adesea refuzată — unei critici de direcție necesare pentru ca un cencac să fie într-adevăr un cencac și nu altceva.

CENACLUL STUDENȚESC

tr-un număr atît de mare; imaginea pe care o întretin însă este mult depărtată de cea pe care, cu adevărat, ar trebui să o lase. O mare parte de vînză revine și organizațiilor, nu știm cîror rațiuni ezoterice le datorăm superstiții unor consilii A. S. din multe facultăți care se cred obligate să cultive „formele” fără a cerceta dacă există un „fond” necesar pe care forma — și nu-i vorba numai de cencac — să-l îmbrace. Respectiv cele consilii, de regulă, își propun să facă o țire și una de acțiuni, cu un cuvînt diversificat, între altele în cancele a lucruri pentru care există doaze și documente înspăimîntătoare

odisee o vom relua, poate, aldată ca pe un exemplu de ce nu trebuie să se întimplă cu un cencac.

Încercînd să surprîndem, chiar și ipostatic, modalitatea de funcționare a cencacului „Junimea”, cencacul Facultății de limba și literatura română, nu intenționăm să sugerăm că el ar reprezenta tipul ideal de existență, desi pentru moment, este singurul cencac care încearcă să coopere o necesitate reală ivită în viața literară a studenților bucureșteni. „Junimea” este departe de a fi un model simbolesc — cel puțin în acest ultim avatăr — pentru că, e cînd, li lipsește autorii, autorii de ta-

Iarna, contemplate de pe cheirile gării maritime din Leningrad, ghețurile sub care se leagănă apele Golfului Finic oferă privirii un orizont difuz, iluminat din timp în timp și din loc în loc, cu zgîrcenie, de irizări argintii. Orice rază de soare, însă, filtrată de smulț pe nordic, împrumutînd culoarea oțelului și scîlpătul valurilor îndepărtate, din zarea bîntuie de spărgeare de gheață, poate fi foarte bine asemănat cu un scîlpăt de săbii, cu un joc fulgurant pe care oțelul și-și oferă sieși. Și, totuși, sub cerul fumuriu al Leningradului, culorile n-au murit; dimpotrivă, printr-o supremă disimulare și-au convertit strălucirea în duritate.

Copleșit de acest peisaj auster, îmi reîntorc privirile către contururile încaștate ale orașului care poartă numele marelui Lenin și îndrăznesc să-mi închipui, eludînd o eventuală nedreaptă acuză de împietate, că un astfel de oras, prin însăși istoria lui agitată, refuză o subordonare univocă. Cel puțin în măsura în care îl amintește pe Lenin, alcătuirea lui restituie memoriilor noastre și imaginea maiestuoasă a lui Petru cel Mare, și profilul dramatic al lui Kutuzov, și tulburătoarea tragedie a lui Pușkin și, treptat, pentru că orice istorie unitară este în același timp și indivizibilă, abia prin rememorarea șirului prelung al personalităților care i-au obliterat existența, orașul se pătrunde de conștiința propriului apogeu. Dîncolo de decor întrezărim acțiunea

care i-a justificat mîreția, dîncolo de acțiune persistă suflul inalterabil al evenimentului crucial și abia atunci cînd ne învalvulează suflul evenimentelor în virtutea cărora orașul a convenit să-și desăvîrșească istoria, înțelegem că parametrii în funcție de care judecăm un trecut rămîne, indubitabil, acel al prezentei aceluși trecut în actualitate. Or, în orașul de pe malurile Nevei, sub cerul acesta septentrional, cu adevărat covîrșitoare se dovedește a fi în primul rînd prezența lui Ilici.

Ca într-un panoramic din care facem parte integrată, edificiile Leningradului își dezvăluie fețele întocmai cum o carte și-ar dezvălui paginile și ceea ce spun reprezintă mai mult decît un simplu artificiu de logică metafizică. Palatul de lornă, coloana lui Alexandru Smolnii, Gara Finlandeză, Palatul Tavrîceski, palatul Marinskii și Porțile Narve, apoi acel edificiu plîtuitor din oțel cenusiu pe care îl numim crucisorul „Aurora”, ancorat pentru totdeauna la cheiul de piatră al Nevei, și, în sfîrșit, cea ce nu mai este un edificiu, ci un spațiu vast al pietății lucide: Cîmpul lui Marte, locul de veci al martirilor revoluționali... Deasupra tuturor, zgomotul verberat al loviturilor de tun, amorsate în incinta cetății Petropavlovsk, anunțînd jumătățile zilei, aruncă o amplă cupolă sonoră și mă întreb dacă este inefabil ecou contemporan al zgomotului tunurilor „Aurora” izbutite să cuprîndă sub arcuirea lui evocatoare și îndepărtatului Razliv. Revin, apoi, între zidurile marelui oraș și rîndul străzilor și al bulevardelor să-și dezvăluie puterea rememorației: pe spațiul Nevei mă întîmpină Palatul de marmură, filiala din Leningrad a Muzeului Central „V. I. Lenin”,

pe strada Ilici — clădirea cu numărul 7/4, pe strada Lenin — casa cu numărul 52/9, pe strada Sovietskaia — edificiul cu numărul 17, pe strada Serdobskaia — fațada cu numărul 1, toate semnificînd locuințele succesive ale celui care a îndrumat Revoluția din Octombrie pe drumul ei victorios. Și, în sfîrșit, pe strada Herson mă opresc în fața locuinței cu numărul 5 și pășesc peste pragul încăperii în care Lenin, în frîntîmîntul an 1917, înainte de a se muta în cabinetul din Smolnii, a redactat Decretul asupra pămîntului.

Dar este timpul, îmi spun, să pătrund dîncolo de decor, în intimitatea prezenței în actualitate a celui pe care leningradenii, cu familiaritatea caracteristică șjaviilor, îl numesc Ilici. Și această pă-

trundere, ciudat, îmi este facilitată nu atât de multimea încăperilor, a obiectelor și a documentelor rememorative, cît de faptul că, acum, în preajma sărbătoririi centenarului nașterii celui care a fost și este Vladimir Ilici Lenin, tot ceea ce îi evocă existența respiră conștiința întregului, a ansamblului care include edificiile, încăperile, obiecte și documente și care, totodată, prin însăși această complexitate de principiu, o logică infailibilă reunește într-o imagine unitară toate datele istoriei viei a Leningradului și cheia de boltă a acestui impresionant edificiu — figura luminoasă a lui Vladimir Ilici Lenin — își lasă amprenta asupra tuturor detaliilor care i se subsumează. Prezența lui Ilici, cu alte cuvinte, aici, la Leningrad, se revendică a fi o prezență de conținut, și mai mult, o esență a timpului furtunos pe care

personalitatea sa îl ilustrează, conferindu-i armătura ideilor sale nemuritoare.

Din punctul acesta de vedere, monumentele care îi perpetuează memoria, reconstituie nu atît replica în bronz și piatră a trăsăturilor sale fizice, cît gesturile simbolice prin care revoluționarul care a fost Lenin se integrează în istoria orașului. Proiectată pe frontonul galben-crom al palatului Smolnii, imaginea care ne întîmpină este aceea a unui vizionar, în piața Gării finlandeze, înălțat pe turela stilizată a unui automobil blindat, îl cunoaștem pe mesagerul cuvîntelor concise și răspicite, iar într-una din sălile de lectură ale bibliotecii publice „Salticov-Șcedrin”, fermitatea minierală a marmurei se convertește în gravitatea proprie

privirii celui care meditează asupra destinului istoric al poporului său. Busturile și compozițiile din muze, la rîndul lor, deschid largi ferestre spre cel ce a fost omul Lenin, revoluționar și tovarăș de viață, gînditor profund și om de acțiune, unul dintre cei mulți alături de cei mulți, și, în virtutea logicii istoriei, în fruntea celor mulți și, în primul rînd, în fruntea muncitorilor și soldaților Petrogradului dezlănțuit, care, în urmă cu peste o jumătate de secol, anunțau lumii nașterea unei noi ere. Iar semnificația adîncă a tuturor acestor însemne ale aceleiași imagini-simbol rezidă, înainte de toate, în forța emoțională cu care locuitorii orașului-erou le contemplă, în capacitatea leningradenilor de a le învalvui cu

efluviile unei memorii lucide.

Am în față o fotografie aburită de trecerea anilor, care, în urmă cu cinci decenii, a surprins în cadrul ei dreptunghiular imaginea unor membri ai Gărzilor Roșii sînd de strajă în fața usii cabinetului lui Lenin, în palatul Smolnii, în zilele lui octombrie 1917. Fețele lor, la o cercetare sumară, nu exprimă nimic în plus față de ceea ce exprimă fețele tuturor seninelor lumii, dar, privită retrospectiv, veghea celor doi muncitori din Petrograd revoluționari, adăugîndu-se la veghea celui pe care-l întrezărim dîncolo de canaturile usii cu numărul 67, exprimă însăși esența orînduirii pe care o legitîmăm a Revoluției din Octombrie. O veghe perpetuă, neobișnuită, cu care se confundă însăși veghea de ieri și de azi a locuitorilor mult-încercatului oraș de pe malurile Nevei.

MIHAI PELIN

Simpozion „Lenin în memoria contemporanilor”

În cadrul ciclului de manifestări dedicate sărbătoririi centenarului nașterii lui V. I. Lenin, marți seara a avut loc, la Casa prieteniei româno-sovietice din Capitală, simpozionul intitulat „Lenin în memoria contemporanilor”.

Cu acest prilej, dr. Ion Babici, lector la Academia de științe social-politice „Ștefan Gheorghiu”, de pe

lingă C.C. al P.C.R., a evocat mărturia ale unor militanți revoluționari români, precum și ale unor oameni de cultură din țara noastră care l-au cunoscut pe Lenin. În continuare prof. univ. Mihai Novicov și criticul de artă Florian Potra, au relevat ogîndirea personalității marelui conducător al proletariatului

lui de pretutindeni, în creația literar-artistică. În încheiere, asistența în rîndurile cărora se află membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București, a vizionat filmul documentar „Lenin în Samara” și filmul artistic „Salvele Aurorii”, producție ale studiourilor sovietice

(Agerpres)

de peste hotare

Chemările care marchează cea de-a 40-a aniversare a Partidului celor ce Muncesc din Vietnam

HANOI — Ziarele din R. D. Vietnam au publicat chemările prin care este marcată cea de-a 40-a aniversare a Partidului celor ce Muncesc din Vietnam.

În chemări, se cere membrilor de partid, forțelor armate și întregului popor să se unească strâns în jurul Comitetului Central, pentru a îndeplini testamentul sfânt al președintelui Ho Și Min, pentru apărarea patriei și înfrângerea agresorilor, pentru unificarea pașnică a țării, pentru îndeplinirea sarcinilor economice și construirea socialismului.

Chemările salută lupta populară din sudul Vietnamului, sub conducerea Frontului Național de Eliberare și a Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud.

Sint adresate calde mulțurilor partidelor, guvernelor și popoarelor din țările socialiste pentru sprijinul multilateral acordat luptei poporului vietnamez împotriva agresiunii americane și pentru construirea socialismului. De asemenea, sint adrese calde mulțurilor mișcării comuniste și muncitorești internaționale, popoarelor și omeniilor iubitori de pace din întreaga lume pentru sprijinul dat poporului vietnamez în lupta sa.

În încheiere, se exprimă sprijinul hotărât al Partidului celor ce Muncesc din Vietnam pentru lupta clasei muncitoare și popoarelor din lume pentru pace, independență națională, democrație și progres social.

HANOI. — Într-o declarație dată publicității de un reprezentant al Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam se arată că, în ziua de 17 ianuarie, avioane strategice americane de tipul „B-52” au bombardat parterul de nord a zonei demilitarizate, provocând victime în rândul populației locale. Zona demilitarizată a fost, de asemenea, supusă bombardamentelor în zilele de 13 și 14 ianuarie.

Guvernul R. D. Vietnam, se arată în declarație, condamnă în mod hotărât aceste acțiuni agresive și cere încetarea raidurilor aeriene, care constituie atentate la suveranitatea și securitatea R. D. Vietnam.

● APĂRĂTORII locotenentului William Calley, principalul militar american acuzat de comiterea, la 16 martie 1968, a masacrelor din satul sud-vietnamez Song My, au pierdut luni prima manșă a „bătăliei” judiciare angajate în fața Curții marțiale de la Fort Benning (Georgia). Audierea de luni a fost fixată la cererea apărării de a se reveni asupra acuzației privind împușcarea de către clientul lor a unui copil sud-vietnamez de 8 ani, acuzație ce se adaugă celei inițiale privind asasinarea a 109 civili la Song My. Judecătorul de instrucție care a condus ședința a respins cererea apărării.

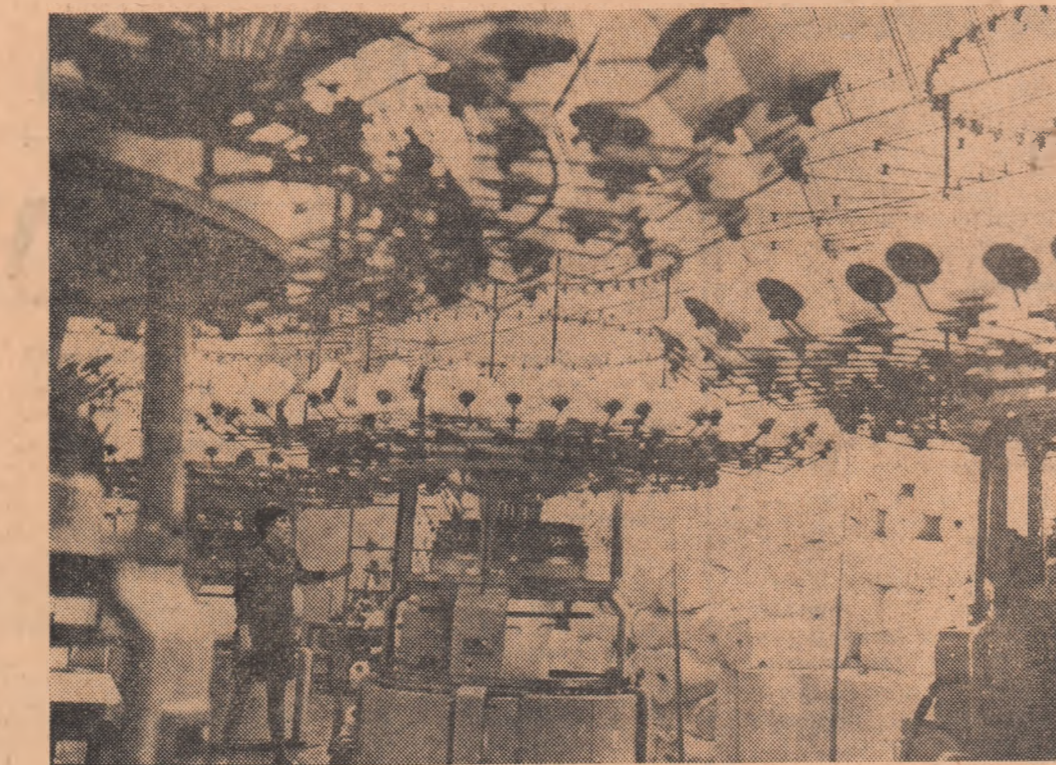
Situația din Cipru

● Au fost arestate opt persoane ● Planul unui complot de jucat? ● Interviuul arhiepiscopului Makarios

Politia din Nicosia a anunțat oficial că luni au fost arestate opt persoane, acuzate de a fi atacat duminică noaptea postul de poliție al portului cipriot Limassol, pentru a urmări desfășurarea anchetei. Politia a intensificat operațiunile de cercetare, percheziționând automobilele și unele locuințe.

Autorii atentatului comis duminică noaptea, după ce au molestat polițiștii de gardă, au luat cu ei arme și muniții. La Nicosia se apreciază că este vorba de un nou raid — al treilea de la începutul anului — al membrilor organizației clandestine „Frontul național”.

● Potrivit relatărilor ziarului cipriot „Ta Nea”, al cărui director este dr. Lyssarides medic personal al președintelui Makarios, membrii găzii naționale cipriote au dejuțat planul unui complot, pus la cale de organizația teroristă „Frontul național”, privind asasinarea arhie-

R.D. GERMANĂ. Fabrica textilă „Modedruck” din Gera

La Palatul Națiunilor s-au deschis marți lucrările celei de-a patra sesiuni a Comisiei pentru articole manufacturate de pe lângă Organizația Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare (U.N.C.T.A.D.). Pe ordinea de zi figurează probleme privind eliminarea obstacolelor tarifare și netarifare, practicile comerciale restrictive și încurajarea accesului produselor manufacturate și semifinite ale țărilor în curs de dezvoltare în țările industrializate. Găsirea de posibilități în vederea liberalizării comerțului cu produse manufacturate și semifinite ale țărilor în curs de dezvoltare constituie obiectivul principal al sesiunii.

Lucrările au început printr-o analiză a tendințelor și evoluției recente a comerțului cu articole manufacturate și semifinite.

La sesiune participă delegați ai celor 45 de țări membre ale comisiei, printre care și România.

Eforturi pe scară internațională pentru ajutorarea populației din Nigeria

Încheindu-și vizita în Franța, secretarul general al O.N.U., U Thant, a părăsit marți după-amiază Parisul, îndreptându-se pe calea aerului spre New York. În timpul vizitei sale, U Thant a fost primit de președintele Franței, Georges Pompidou și a avut o întrevedere cu J. Lipkowski, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe Franceze. Secretarul general al O.N.U., care anterior a făcut o scurtă vizită în Nigeria în cadrul unui turneu african, a discutat cu personalitățile franceze problema ajutorului destinat populației care a avut de suferit de pe urma conflictului nigerian.

Înainte de a părăsi Franța, U Thant a răspuns la întrebările puse de ziariștii în legătură cu problema nigeriană. El a declarat că are deplină încredere în faptul că ajutorul federal va coopera cu Națiunile Unite și

ORIENTUL APROPIAT

● DUPĂ ATENTATUL DE LA BEIRUT.

BEIRUT. — Ministrul de externe al Libanului, Kamal Jumblat, a convocat luni seara o reuniune a Consiliului securității interne, pentru a examina consecințele atentatului pus la cale de persoane neidentificate în apropierea unui spital și a unei școli din cartierul evreiesc din Beirut. Marți, o delegație a forțelor de securitate din Liban, condusă de Kamal Jumblat, a prezentat comunității evreiești din Beirut, „regretul guvernului libanez în legătură cu acest atentat” — informează agenția Reuter.

Organizația palestiniană de rezistență „Al Fatah”, ale cărei comandanți își desfășoară activitatea pe teritoriul libanez, denunță și condamnă, la rândul său, atentatul criminal pus la cale împotriva școlii și a spitalului din cartierul evreiesc din Beirut

cu instituțiile sale specializate în operațiunea de ajutorare a populației civile.

Președintele Federației Mondiale a Crucii Roșii, Jose Barroso Chavez a anunțat în cadrul unei conferințe de presă că un număr de 234.000 de refugiați aflați în zonele nigeriene devastate de război au trecut în grija acestui organism. În afară de aceasta, a adăugat Chavez, Federația a pus la dispoziția Crucii Roșii nigeriene 20.000 de tone de alimente, 300 de vehicule și mai multe milioane de dolari. El a menționat, de asemenea, că guvernul de la Lagos a remis Crucii Roșii nigeriene 100.000 de dolari, sumă destinată ajutorării persoanelor ce au avut de suferit de pe urma războiului. Federația Mondială a Crucii Roșii reunește 113 organisme naționale.

din viața tineretului lumii

Oameni pe Lună și... 3000000 analfabeți

„Trimitem oameni pe Lună și, în același timp, înfrățim dificultăți pentru a învăța să scrie și să citească trei milioane de analfabeți care mai există în țara noastră” — a declarat James Allen, impunerător pentru problemele educației în S.U.A. El a făcut aceste reflecții în legătură cu prezentarea unui „plan național de alfabetizare”, elaborat de actuala administrație, care-și propune să ducă la lichidarea totală a analfabetismului în S.U.A. până la sfârșitul anului 1970. Proiectul prevede alfabetizarea celor trei milioane de cetățeni nord-americani cu ajutorul „voluntar” al unor juriști și reprezentanți ai cercurilor de afaceri.

Dar abia a devenit cunoscut acest plan și au apărut primele dificultăți. Principala constă în reducerea fondurilor alocate inițial pentru lupta împotriva analfabetismului de la 90 la 50 milioane dolari. Ștergerea din bugetul federal al educației a sumei de 40 milioane dolari a fost explicată prin necesitatea „reducerii inflației”. Juristul californian August Hawkins a menționat și o altă greutate, atunci când a analizat cine sînt analfabeții și cine sînt chemați să-i învețe să scrie și să citească. „Imediat majoritate a celor trei milioane de analfabeți — a subliniat el — provin din rândurile negrilor și ale așa-numitelor „minorități etnice” din țară. Cum se poate spera ca juriști, comercianți și alți oameni de afaceri, adică cei care îi supun discriminării, să-i alfabetizeze?”

În cercurile organizațiilor din S.U.A. care luptă pentru drepturile civile se afirmă că alfabetizarea celor trei milioane de americani presupune o muncă poate la fel de dură ca și aceea întreprinsă pentru eradicarea discriminării rasiale în școlile din statele sudiste unde segregarea a fost interzisă prin constituție în urmă cu... 180 de ani!

S-a întâmplat la Bogota...

Scene fără precedent s-au petrecut recent în fața unei noi școli medii ce a fost deschisă în cartierul „Kennedy” din capitala Columbiei, Bogota. Zeci de copii și chiar oameni maturi au fost răniți, au suferit leziuni sau confuzii în momentul în care porțile s-au deschis pentru a se începe înscrierile. Încă din timpul nopții câteva mii de persoane, copii și părinții lor, au

format un șir lung în fața școlii pentru a ajunge să obțină un loc în acest institut de învățământ. Când funcționarii din secretariat și-au început activitatea, s-au produs buscule bătăi între părinți. „Interesul pentru educarea copiilor a provocat desparerea părinților” — au comentat ziarile din Bogota aceste incidente neobișnuite.

Lipsa școlilor medii a căpătat în ultimii ani proporții unei crize în Columbia. Poliviv datelor statistice, două treimi din copiii care termină clasele elementare nu au posesibilitatea să-și continue studiile. Acesta este și unul din motivele pentru care ocuparea unui loc într-o școală medie dă naștere, în sensul propriu al cuvîntului, unei adevărate bătălii.

P. NICOARĂ

Argentina în fața unor acțiuni greviste

Guvernul argentinian al președintelui Juan Carlos Onganía se află în fața a trei conflicte majore de muncă, toate pe punctul de a se declanșa în această săptămână.

Este vorba mai întii de greva hotărâtă de sindicatul marinarilor din flota comercială, prevăzută să înceapă astăzi. Sindicatul acționează pe proprietarii de nave și guvernul că a încălcat principalele prevederi ale contractului colectiv de muncă. Potrivit aprecierilor agenției A.P., greva va duce la suspendarea întregii activități a principalelor porturi argentinene. Pe de altă parte, în provincia Tucuman autoritățile se află în fața perspectivei unei greve generale de solidaritate cu muncitorii de la o fabrică textilă locală care au ocupat atelele în semn de protest împotriva hotărârii administrației de a-l concedia.

În sfârșit, probleme deosebite ridică și greva hotărâtă pentru vineri de puternica Federația medicilor argentinieni (care numără peste 30000 de membri).

Aceste conflicte apar pe fundalul dificultăților ivite în legătură cu încercările guvernului de a crea o nouă confederație sindicală, care să coopereze cu ad-

ministrația. După cum relevă A.P., se pare că eforturile președintelui Onganía în această direcție nu au dat rezultate pînă în prezent. Opoziția a venit din partea membrilor peronisti ai conducerii C.G.T., care au respins acest plan, amenințând că, dacă nu vor fi sporite salariile și nu se va opera o schimbare în politica economică a guvernului, ei vor lansa un mare plan de luptă, care să cuprindă greve și alte forme de protest.

UN SONDAJ CONCLUDENT

BONN 20 (Agerpres). — Un sondaj al opiniei publice, efectuat de Institutul Wickert din Tubingen, relevă că 79 la sută din cetățenii R. F. a Germaniei în vîrstă de peste 18 ani sprijină ideea unor tratative cu R. D. Germană în vederea normalizării relațiilor dintre cele două state germane. Se subliniază în acest sondaj similar efectuat în luna decembrie în decia un procent de 70 la sută dintre cetățenii în favoarea a acestei idei.

Curentele spaniole

Informații din capitala spaniolă semnalează paralel cu actuala puternică mișcare grevistă, „vizibile frământări în diferite zone ale opiniei publice și ale scenei politice” (NEUE ZÜRCHER ZEITUNG).

Departa de a se fi atenuat, conflictul care opune studenții-mea autorităților madrilene cunoaște manifestări acute. 80 la sută din studenți — relevă cotidianul elvețian DIE TAT citind „surse bine informate spaniole” — au părăsit în fapt sindicatul universitar dependent de guvern. Mulți dintre ei au aderat la „sindicatul independent” (S.D.E.) și la Federația democratică a studenților spanioli (F.U.D.E.), nerecunoscute de autorități, și care militază pentru un învățământ democratic. Alții s-au alăturat unor organizații studențești ilegale social-democrate sau comuniste. Este de remarcat faptul că sindicatul oficial (Asociația Profesională de Studenți) a fost părăsit chiar și de unele cercuri studențești care fac parte din mișcarea falangistă (partidul franchist). Așa cum relevă, de altfel, majoritatea observatorilor, aceste fenomene se încadrează în tendințele de largire a frontului forțelor care militază pentru reinnoirea vieții publice spaniole.

E semnificativ și faptul că, alături de „Comisiones Obreras” (comisile muncitorești) care, deși ilegale acționează practic în toate unitățile productive militând pentru interesele vitale ale muncitorilor, au apărut în ultimele luni așa-numitele „Comisiones Civicas” care grupează medici, juriști, profesori, artiști, acționând ca organizații de gen sindical în afara sindicatelor oficiale „verticale”.

Un element interesant semnalat în aceste împrejurări este multiplicarea frământărilor și disensiunilor din sinul mișcării falangiste. Au atras atenția în acest sens incidentele care au marcat, pentru al patrulea an consecutiv, conferința anuală a „Cercurilor Jose Antonio” care grupează a parte a mișcării falangiste în cadrul Conferinței s-a votat o rezoluție în care se protestează împotriva tendințelor „de a se readuce monarhia pe scara de servicii” (aluzie la succesiunea lui Don Juan) și se proclamă regimul republican drept cea mai bună soluție pentru Spania de mine, relevându-se „necesitatea asigurării libertăților fundamentale ale individului”. Documentul respectiv exprimă totodată „neliniștea față de angajarea Spaniei în mecanismul militar al Statelor Unite”. Tonul la această conferință — scrie corespondentul madrilen al lui NEUE ZÜRCHER ZEITUNG — a fost și mai ascuțit decît cel de la Conferința anuală precedentă care a surprins și atunci. Accentele critice la adresa structurilor actuale s-au făcut mai ample auzite. În orice caz, apreciază corespondentul citat, rezoluțiile acestei reuniuni marchează și fac mai vizibilă o alunecare spre nemulțumire și chiar spre opoziție a unei părți a mișcării falangiste.

În această lumină e semnificativă și reacția conducătorilor mișcării falangiste care s-au grăbit să condamne tendințele exprimate la Conferința cercurilor Jose Antonio drept „un factor de dezagregare”. Pentru prima oară, s-a recurs la măsuri coercitive, închinându-se temporar citiva din localurile cercurilor și anunțându-se studierea de rigori disciplinare împotriva celor conducători ai cercurilor care patronază sau încurajează acțiuni contrare normelor stabilite de conducerea mișcării (falangiste nr.).

În același timp, în cercurile politice madrilene n-a trecut neobservat faptul că, din dispoziția noului secretar general al mișcării falangiste, Fernandez Miranda, întregul „aparatură” al mișcării a încetat de a mai purta faimoasele „cămăși albăstre”. Semnificația renunțării la „camisa azul” care a reprezentat un fel de simbol al falangismului spaniol nu trebuie interpretată, desigur, mai mult decît ca un gest limitat. Nu e mai puțin adevărat, însă, că, așa cum apreciază unii observatori ai scenei politice spaniole, gestul lui Fernandez Miranda reflectă presiunile mereu mai puternice pentru renunțarea la structuri anacronice, la un sistem politic depășit.

E. R.

Operatiunea „Salvarea Venetiei”

Pericolul care amenință frumosul oraș al lagunei venetice, devine an de an tot mai alarmant. Fenomenul de scundutare și de perisabilitate datorită amplasării lacustre și-a adăugat în ultima decadă și activitatea unui puternic complex industrial, cel de la Marghera, situat în apropierea „orasului dogilor”, care aruncă în atmosferă tone de substanțe toxice ce periclitează, prin depunere, conservarea zecilor de mii de opere de artă.

Dacă luăm în considerare și forajele de extracție din perimetrul cîmpurilor petrolifere descoperite în urmă cu cîțiva ani, la urma urzilor de Venetia, fumaie de extracție ce favorizează lasarea construcțiilor ridicate pe piloni de lemn, imaginea privind situația actuală a Venetiei apare într-adevăr îngrijorătoare. Un semn al acestei stări de lucruri îl constituie și „dezertarea” locuitorilor (expresia aparține ziarului LE FIGARO) spre alte orașe ce le pot asigura locuințe mai sănătoase și fără asemenea eforturi financiare deosebite pentru menținerea stării normale a imobilelor cum sînt necesare la Venetia.

Înundațiile din noiembrie 1966 au agravat și mai mult situația.

Agonia lentă a orașului unic

Cu opt ani în urmă, un congres internațional atrăgea atenția asupra „agoniei lente a acestui oraș unic”. De atunci operațiunea de salvare se desfășoară — după aprecierea unor specialiști — într-un ritm lent. Și, Venetia pierde, după cum de-

clara Francesco Valconover, superintendentul galeriilor și obiectelor de artă, în fiecare an 6 la sută din operele sale sculptate în marmură, 5 la sută din renumitele fresce și din mobilierul „stil venețian” și circa 3 la sută din picturile în ulei sau pe lemn. În opt ani circa 10.000 de capodopere au fost distruse... Abia recent un comitet compus din 50 de experți și-a dus la capăt cercetările teoretice și practice, încheindu-se primele contracte cu societăți particulare pentru reconstruirea unor diguri parțial distruse în 1966. Primii scafandri au coborît în apa lagunei contribuind la efectuarea analizelor chimice. Guvernul italian a alocat cîteva sute de miliarde de lire. S-a solicitat totodată concursul Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (U.N.E.S.C.O.). Prin votul unanim al conferinței generale, organizația a răspuns favorabil acestui apel și a încredințat directorului general, René Maheu, o misiune de informare, apoi de studii, în vederea cooperării cu autoritățile italiene, urmînd elaborarea unui plan general de salvare a orașului-muzeu. Efortul conjugat, urmat de reuniuni internaționale ale unor personalități calificate, a fost recent în parte finalizat.

16000 de opere de artă în pericol

U.N.E.S.C.O. a terminat efectuarea unui amplu inventar periclitat al cîtorva mii de opere de artă și a înregistrat 16000 opere de artă și 500 monumente aflate în diferite stadii de degradare. Paralel, a fost înțeles un votum cu aceste fișe în care s-au adăugat, la sugestia specialiștilor, informațiile necesare restaurării sau asigurării bunelor conservări a lucrărilor de artă. Această largă documentare,

bine sistematizată, a facilitat trecerea la acțiuni concrete. Reprezentantul U.N.E.S.C.O. a cerut deja notabilităților venetice să prezinte la rândul lor o listă de monumente aflate în cel mai mare pericol pentru începerea restaurării chiar în acest an. În 1970 va sori numărul specialiștilor ce vor efectua anchete socio-economice și de urbanism pentru a înclina și, eventual, chiar a opri, prin adoptarea ulterioară a unor măsuri, exodul alarmant al populației venetiene spre alte orașe. De asemenea, se are în vedere creșterea numărului de burse acordate tinerilor artiști din țările de participare la salvarea Venetiei.

Ucele soluții de ordin general au și apărut. Printre acestea se pot enumera: controlul activității complexului industrial de la Marghera, limitarea activității de forare etc. La sfîrșitul anului trecut a sîrșit senzația soluția propusă de Pietro Gazzola, pre-

ședintele Comitetului internațional al monumentelor și orașelor istorice. El a propus bararea prin ecluze a strimtorii Gibraltar. Prin acest mijloc — sustine autorul — Mediterana, deci și Adriatica cu laguna venețiană, nu va fi supusă fenomenului general de creștere a nivelului mărilor și oceanelor globului și deci Venetia va fi salvată de unul din principalele pericole — înghețarea lentă a construcțiilor datorită creșterii apelor.

U.N.E.S.C.O., ajutat de statele membre, a contribuit la salvarea reșimțelor temple ale Nabiei, din Valca Nilotului. Operațiunea de salvare a Venetiei, unul din vechile centre ale civilizației și culturii europene, solicită însă conjugarea unor eforturi mult mai mari, căci, fără îndoială, sarcina este de astă dată de o complexitate și o amploare fără precedent.

IOAN TIMOFTE

S.O.S. : Venetia gondolelor trebuie salvată!

pe scurt

● MARTI, 20 ianuarie, la sediul Ambasadei R. P. Chineze din Varșovia a avut loc cea de-a 135-a întrunire din cadrul convorbirilor dintre ambasadorii R. P. Chineze și Statelor Unite, între înscrinatul cu afaceri ad-interim al Ambasadei Republicii Populare Chineze în R. P. Polonia, Lei Yuan, și ambasadorul S.U.A. în Polonia, Walter Stoessel jr.

● MARTI au început la Praga lucrările conferinței științifice internaționale cu tema „noțiunea leninistă a rolului conducător al partidului — principiu fundamental al construcției socialiste”. Conferința, care este organizată de Școala Politică Superioară de pe lângă C.C. al P.C.C. cu prilejul centenarului nașterii lui V. I. Lenin, va dura patru zile. La lucrări participă

cercetători științifici și activiști politici cehi și slovaci, precum și delegații ale școlilor superioare de partid din Bulgaria, R. D. Germană, Mongolia, Polonia, Republica Socialistă România, Ungaria și U.R.S.S. Delegația română este condusă de doctor dozent Aron Petric, profesor al Academiei de științe social-politice „Ștefan Gheorghiu”.

Conducătorul delegației române a prezentat un referat în legătură cu rolul conducător al P.C.R. în etapa construcției societății socialiste multilaterale dezvoltate.

● MARTI SEARA, ambasadorul Valentin Lipatti, delegat permanent al Republicii Socialiste România la U.N.E.S.C.O., a

prezentat în ședința plenară a Academiei diplomatice internaționale din Paris comunicarea: „Programul de cooperare europeană al U.N.E.S.C.O.”. Vorbitorul a înfățișat principalele realizări ale acestui program și perspectivele sale. El a evocat pe larg contribuția României la îndeplinirea programului amintit inițiativile guvernului român în cadrul cooperării europene și regionale, în Blacani, și și diversele acțiuni concrete întreprinse de Comisia națională română pentru U.N.E.S.C.O.

De asemenea, el a amintit coordonatele politicii externe a României, pusă în slujba păcii și cooperării europene și internaționale.

România la expoziția internațională de mobilă

BONN 20 — Corespondentul Agerpres, Mircea Mărcăș, transmite: La Köln a avut loc deschiderea Expoziției internaționale biennale de mobilă, organizată pe o suprafață de 153.000 mp și avînd participarea a numeroase firme producătoare de mobilă, din 25 de țări. Republica Socialistă România participă cu un stand bogat. Un număr de 17 întreprinderi românești producătoare de mobilă prezintă garnituri complete de sufragerii, dormitoare, camere de zi, mobilier de birou.

Întro-o convorbire avută cu directorul general al expoziției, Carl Ferdinand von der Heyde, acesta ne-a declarat: „Vă rog să adresați prin intermediul presei române caldele mele felicitări tuturor celor care au contribuit la realizarea și desfășurarea acestei expoziții, care este o mare realizare pentru România”.

Încă din prima zi a deschiderii expoziției, firmele românești de comerț exterior au înregistrat importante contracte pentru livrarea de mobilă la export.

● SECRETARUL DE STAT al S.U.A., William Rogers, va vizita 10 țări africane în cursul lunii februarie, s-a anunțat oficial la Washington. În oficial

acestui turneu, el se va opri în Maroc, Tunisia, Etiopia, Kenya, Zambia, Congo (Kinshasa), Camerun, Nigeria, Ghana și Liberia.

● ÎN FAȚA unui tribunal din München a început luni procesul intentat unor foști ofițeri SS acuzați de a fi participat, în timpul celui de-al doilea război mondial la asasinarea a mai multor mii de persoane pe teritoriul Uniunii Sovietice vremelnice ocupat de nazisti.

● Decretul privind crearea Consiliului de guvernământ, care va exercita toate puterile executive, semnat de emiral Isa Bin Sulman Al Khalfa, marchează o importantă schimbare constituțională în emiratul Bahrein, situat în Golful Persic. Consiliul format din 12 membri este prezidat de secul Khalifa Bin Sulman, fratele emirului. Postul de radio Kuwait informează că alte două decrete, ale emirului Bahreinului, vizează reorganizarea administrației și numește șefii noilor departamente administrative. După emiterea acestor decrete, emiral Isa Bin Sulman Al Khalfa a făcut o declarație în care a subliniat că „aceste reforme sînt primele dintr-o serie de măsuri ce urmăresc transformarea Bahreinului într-un stat modern”.